

श्रीः
श्रीमते रामानुजाय नमः
श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः

॥ उदकशान्ति मन्त्राः ॥

This document has been prepared by

Sunder Kidāmbi

with the blessings of

श्री रङ्गरामानुज महादेशिकन्

His Holiness śrīmad āṇḍavan śrīraṅgam

श्रीः
श्रीमते रामानुजाय नमः
श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः
॥ उदकशान्ति मन्त्राः ॥

॥ हरिः ओ(४)म् ॥
अ॒ग्निमी॑ळे पु॒रोहि॑तं य॒ज्ञस्य॑ दे॒वमृ॑त्विज॑म्।
होता॑रं रत्न॒धात॑मम्।
हरिः॑ ओम् ॥ 1 ॥

हरिः ओम्।
इ॒षे त्वो॒र्जेत्वा॑ वा॒यव॑स्थो पा॒यव॑स्थ
दे॒वो व॑स्सवि॒ता प्रा॑र्पयतु॒ श्रेष्ठ॑तमाय॒
कर्म॑ण॒ आप्या॑यध्वम॒घ्निया
दे॒वभा॒गमूर्ज॑स्वतीः॒ पय॑स्वतीः
प्र॒जाव॑तीरनमी॒वा अ॑य॒क्ष्मामा॑व॒स्स्तेन॑
ई॒शत॒ माऽघ॑शग्ं सो रु॒द्रस्य॑ हे॒तिः परि॑वो
वृ॒णक्तु॑ ध्रु॒वा अ॒स्मिन्गो॑प॒तौ स्या॑त
ब॒ह्वीर्य॑ज॒मान॑स्य प॒शून्पा॑हि।
हरिः॑ ओम् ॥ 2 ॥

हरिः ओम्।
अ॒ग्न आया॑हि वी॒तये॑ गृणा॒नो ह॒व्यदा॑तये।

Please let us know of any errors in this text.

निहोता॑ स॒थ्सि ब॒र्हिषि॑ ॥

हरिः॑ ओं ॥ ३ ॥

हरिः॑ ओं ॥

शं नो॑ दे॒वीर॒भिष्ट॑य॒ आपो॑ भवन्तु पी॒तये॑ ।

शं यो॒र॒भिस्र॑वन्तु नः ॥ ४ ॥

कृ॒णुष्व॑पा॒जः प्र॑सि॒तिं न

पृ॒थ्वीं या॒हि रा॒जे वा॒मवा॒गुं इ॒भेन॑ ।

तृ॒ष्वीम॑नु प्र॑सि॒तिं द्रू॒णानो॒स्तासि॑

वि॒ध्यं र॒क्षस॒स्तपि॑ष्ठैः ।

तव॑ भ्र॒मासं॑ आ॒शुया॑ प॒तन्त्य॑नु॒स्पृश

धृ॒षता॑ शोशु॑चानः ।

त॒पूग्ं॑ष्य॒ग्ने जु॒ह्वां प॒त॒ङ्गान॑स॒न्दितो॑

वि॒सृ॒ज॒ वि॒ष्वंगु॑ल्काः ।

प्र॒ति॒स्पशो॑ वि॒सृ॒ज॒ तूर्णि॑त॒मो भ॒वां

पा॒युर्वि॒शो अ॒स्या अ॒द॒ब्धः ।

यो नो॑ दू॒रे अ॒घश॑ग्ं॒सो यो अ॒न्त्य॑ग्ने

मा॒कि॑ष्टे॒ व्यथि॑रा॒द॒धर्षी॑त् ।

उद॑ग्ने तिष्ठ॒ प्रत्या॑त॒नुष्व॒न्यमि॒त्राग्ं

ओष॑तात्ति॒ग्महे॑ते ।

यो नो॑ अ॒रा॒तिग्ं॑ स॒मि॒धान॑ च॒क्रे नी॒चा

तं धक्ष्यतसं न शुष्कम्।
 ऊर्ध्वो भव प्रति विध्याध्यस्मदा
 विष्कृणुष्व दैव्यान्यग्रे।
 अवस्थिरा तनुहि यातुजूनां
 जामिमजामिं प्रमृणीहि शत्रून्।
 स ते जानाति सुमतिं यं विष्ट
 य ईवते ब्रह्मणे गातुमैरत्।
 विश्वान्यस्मै सुदिनानि
 रायो द्युम्नान्यर्यो विदुरो अभिद्यौत्।
 सेदग्रे अस्तु सुभगस्सुदानुर्यस्त्वा
 नित्येन हविषा य उक्थैः।
 पिप्रीषति स्व आयुषि दुरोणे
 विश्वेदस्मै सुदिना सासदिष्टिः।
 अर्चामि ते सुमतिं घोष्यर्वाक्सन्ते
 वावातां जरतामियङ्गीः।
 स्वश्वास्त्वा सुरथां मर्जयेमास्मे क्षत्राणि
 धारयेरनु द्यून्।
 इह त्वा भूर्याचरेदुपत्मन्दोषा -
 वस्तर्दीदिवाग्समनु द्यून्।
 क्रीडन्तस्त्वा सुमनसः सपेमाभि द्युम्ना
 तस्थिवागं सो जनानाम्।

यस्त्वा स्वश्वः सुहिरण्यो अंग्र
 उपयाति वसुमता रथेन।
 तस्य त्राता भवसि तस्य सखा
 यस्त आतिथ्यमानुषगजुजौषत्।
 महो रुजामि बन्धुता वचोभिस्तन्मा
 पितुर्गोतमादन्वियाय।
 त्वं नो अस्य वचसश्चिकिद्धि
 होतर्यविष्ठ सुक्रतो दमूनाः।
 अस्वप्रजस्तरणयस्सुशेवा
 अतन्द्रासोऽवृका अश्रमिष्ठाः।
 ते पायवस्सध्रियश्चो निषद्याग्ने
 तवनः पान्त्वमूर।
 ये पायवो मामतेयं ते अग्ने पश्यन्तो
 अन्धं दुरितादरक्षन्।
 ररक्ष तान्त्सुकृतो विश्ववेदा
 दिप्सन्त इद्रिपवो नाहं देभुः।
 त्वया वयग्ं सध्न्यस्त्वोतास्तव
 प्रणीत्यश्याम वाजान्।
 उभा शग्ंसा सूदय सत्यतातेऽनुष्ठुया
 कृणुह्यहयाण।
 अया ते अग्ने समिधा विधेम प्रति स्तोमग्ं

श॒स्य॒मा॒नं॑ गृ॒भाय॑ ।
 दहा॒शसो॑ र॒क्षसः॑ पा॒ह्य॒स्मान्द्रु॒हो
 नि॒दो मि॒त्रम॒हो अ॒व॒द्यात् ।
 र॒क्षो॒हणं॑ वा॒जिन॒माजि॑घर्मि
 मि॒त्रं प्रथि॑ष्ठमु॒प॒यामि॑ शर्म ।
 शिशा॑नो अ॒ग्निः ऋ॒तुभि॒स्समि॑द्ध॒स्स नो
 दिवा॒ स रि॒षः पा॑तु नक्तम् ।
 विज्योति॑षा बृ॒हता भा॑त्य॒ग्निरा॒विर्वि॑श्वानि
 कृणु॑ते महि॒त्वा ।
 प्रादे॑वीर्मा॒यास्स॑हते दु॒रेवाः॑ शिशी॑ते
 शृङ्गे॑ र॒क्षसे॑ वि॒निक्षे॑ ।
 उ॒त स्वा॒नासो॑ दि॒विष॑न्त्व॒ग्नेस्ति॒ग्मायु॑धा
 र॒क्षसे॑ हन्त॒ वा उ॑ ॥ 5 ॥

इन्द्रं॑ वो वि॒श्वत॒स्परि॑ हवा॑महे जने॑भ्यः ।
 अ॒स्माक॑मस्तु के॒वलः॑ ।
 इन्द्रं॑ नरो॑ ने॒मधि॑ता हवन्ते॒ यत्पार्या॑
 यु॒नज॑ते॒ धिय॒स्ताः ।
 शूरो॑ नृषा॑ता॒ शव॑सश्चकान॒ आगो॑मति ब्र॒जे
 भ॑जा॒ त्वं नः॑ ।
 इन्द्रि॒याणि॑ शत॒क्रतो॑ या ते॒ जने॑षु प॒ञ्चसु॑ ।

इन्द्र॑ तानि॑ त॒ आवृ॑णे।
 अनु॑ ते दा॒यि म॒ह इन्द्रि॒याय॑ स॒त्रा ते॒
 विश्व॑मनु॑ वृत्र॒हत्यै॑।
 अनु॑ क्ष॒त्रमनु॑ सहो॑ यज॒त्रेन्द्र॑
 दे॒वेभि॒रनु॑ ते नृष॒ह्यै॑।
 आयस्मि॑न्त्स॒प्तवा॑स॒वास्तिष्ठ॑न्ति स्वा॒रुहो॑ यथा।
 ऋषि॑र् ह दी॒र्घश्रु॑त्त॒म इन्द्र॑स्य घ॒र्मो अति॑थिः।
 आ॒मासु॑ प॒क्वमैर॑य॒ आसूर्य॑ग्ं रोहयो दि॒वि।
 घ॒र्म न साम॑न्तपता
 सुवृ॑क्तिभि॒र्जुष्टं॑ गिर्वण॒से गिरः॑।
 इन्द्र॑मिद्गा॒थिनो॑ बृ॒हदिन्द्र॑म॒र्केभि॒र्किणः॑।
 इन्द्रं॑ वाणी॑रनूषत।
 गाय॑न्ति त्वा गाय॒त्रिणो॑र्चन्त्य॒र्कम॒र्किणः॑।
 ब्र॒ह्माण॑स्त्वा शत॒क्रत॒वुद्व॑ग्ं शमि॑व येमिरे।
 अ॒ग्ं॒हो॒मुचे॒ प्रभ॑रेमा मनी॒षामो॑षिष्ठ॒दाव॑त्रे
 सुम॑तिं गृणा॒नाः।
 इ॒दमिन्द्र॑ प्रति॑ ह॒व्यं गृ॑भाय स॒त्याः सं॒न्तु
 यज॑मानस्य॒ कामाः॑।
 वि॒वेष॑ यन्मा॑ धि॒षणा॑ ज॒जान॑ स्तवै॑ पु॒रा
 पा॒र्यादिन्द्र॑म॒हः।
 अ॒ग्ं॒हो॒सो यत्र॑ पी॒पर॒द्यथा॑ नो ना॒वेव॑

यान्तमुभये हवन्ते।
 प्रसंराजं प्रथममध्वराणामगंहोमुचं
 वृषभं यज्ञियांनाम्।
 अपां नपातमश्विना हयन्तमस्मिन्नर
 इन्द्रियं धत्तमोजः।
 विनं इन्द्र मृधो जहि नीचा यच्छ पृतन्यतः।
 अधस्पदं तमीं कृधि यो अस्माग्ं अभिदासति।
 इन्द्रं क्षत्रमभि वाममोजोऽजायथा
 वृषभ चर्षणीनाम्।
 अपानुदो जनममित्रयन्तमुरुं देवेभ्यो
 अकृणोरु लोकम्।
 मृगो न भीमः कुचरो गिरिष्ठाः परावत
 आ जंगामा परस्याः।
 सूकग्ं सग्ंशायं पविमिन्द्र तिग्मं विशत्रून्
 ताढि विमृधो नुदस्व।
 विशत्रून् विमृधो नुद विवृत्रस्य हनूरुज।
 विमन्युमिन्द्र भामितोऽमित्रस्याभिदासतः।
 त्रातारमिन्द्रमवितारमिन्द्रग्ं हवैहवे
 सुहवग्ं शूरमिन्द्रम्।
 हुवे नु शक्रं पुरुहूतमिन्द्रग्ं स्वस्तिनो
 मघवा धात्विन्द्रः।

मा तै अस्याग्ं सहसावन्परिष्ठावघाय

भूम हरिवः परादै।

त्रायस्वनोऽवृकेभिर्वरूथैस्तव

प्रियासंस्सूरिषु स्याम।

अनवस्ते रथमश्वाय तक्षन्त्वष्टा वज्रं

पुरुहूत द्युमन्तम्।

ब्रह्माण इन्द्रं महयन्तो अर्कैरवर्धयन्नहये

हन्त वा उ।

वृष्णे यत्ते वृषणो अर्कमर्चानिन्द्र ग्रावाणो

अदितिस्सजोषाः।

अनश्वासो ये पवयोऽरथा इन्द्रैषिता

अभ्यवर्तन्त दस्यून् ॥ 6 ॥

यत इन्द्र भयामहे ततो नो अभयं कृधि।

मघवञ्छुग्धि तव तन्न ऊतये

विद्विषो विमृधो जहि।

स्वस्तिदा विशस्पतिर्वृत्रहा विमृधो वशी।

वृषेन्द्रः पुर एतु नः स्वस्तिदा अभयङ्करः ॥ 7 ॥

महाग्ं इन्द्रो वज्रबाहुः षोडशी शर्म यच्छतु।

स्वस्ति नो मघवा करोतु हन्तु

पाप्मानं योऽस्मान्द्वेष्टि।

स॒जोषा॑ इन्द्र॒ सग॑णो म॒रुद्भिस्सोम॑
 पिब वृ॒त्रह॑ञ्छूर वि॒द्वान्।
 ज॒हि शत्रू॑ंग्रप॒मृधो॑ नुद॒स्वाथाभ॑यं कृणुहि
 वि॒श्वतो॑ नः ॥ ८ ॥

ये दे॒वाः पु॑र॒स्सदो॑ग्निने॒त्रा रक्षो॑हण॒स्तेनः॑ पान्तु
 तेनो॑ऽवन्तु तेभ्यो॒ नम॑स्तेभ्यः॒ स्वाहा॒ ये दे॒वा
 दक्षि॑ण॒सदो॑ य॒मने॑त्रा रक्षो॑हण॒स्तेनः॑ पान्तु
 तेनो॑ऽवन्तु तेभ्यो॒ नम॑स्तेभ्यः॒ स्वाहा
 ये दे॒वाः प॑श्चा॒थ्सद॑स्सवि॒तृने॑त्रा
 रक्षो॑हण॒स्तेनः॑ पान्तु तेनो॑ऽवन्तु तेभ्यो॒
 नम॑स्तेभ्यः॒ स्वाहा॒ ये दे॒वा उ॑त्तर॒सदो॑
 वरु॑णनेत्रा रक्षो॑हण॒स्तेनः॑ पान्तु
 तेनो॑ऽवन्तु तेभ्यो॒ नम॑स्तेभ्यः॒ स्वाहा
 ये दे॒वा उ॑परि॒षदो॑ बृह॒स्पति॑नेत्रा
 रक्षो॑हण॒स्तेनः॑ पान्तु तेनो॑ऽवन्तु तेभ्यो॒
 नम॑स्तेभ्यः॒ स्वाहाऽग्नये॑ रक्षो॑घ्ने स्वाहा
 य॒माय॑ रक्षो॑घ्ने स्वाहा॑ सवि॒त्रे र॑क्षो॑घ्ने स्वाहा
 वरु॑णाय रक्षो॑घ्ने स्वाहा॑ बृह॒स्पतये॑
 दुव॑स्वते रक्षो॑घ्ने स्वाहा॑ ॥ ९ ॥

अ॒ग्निरायु॑ष्मान्त्स वन॒स्पति॑भिरायु॑ष्मान्तेन॒
 त्वाऽऽयु॑षाऽऽयु॑ष्मन्तं करोमि॒ सोम॒ आयु॑ष्मान्त्स
 ओष॑धीभिरायु॑ष्मान्तेन॒ त्वाऽऽयु॑षाऽऽयु॑ष्मन्तं करोमि
 य॒ज्ञ आयु॑ष्मान्त्स दक्षि॑णाभिरायु॑ष्मान्तेन॒
 त्वाऽऽयु॑षाऽऽयु॑ष्मन्तं करोमि॒
 ब्र॒ह्मायु॑ष्मत्तद्ब्र॑ह्मणैरायु॑ष्मत्तेन॒
 त्वाऽऽयु॑षाऽऽयु॑ष्मन्तं करोमि दे॒वा
 आयु॑ष्मन्त॒स्तेऽमृ॑ते॒नायु॑ष्मन्त॒स्तेन॒
 त्वाऽऽयु॑षाऽऽयु॑ष्मन्तं करोमि ॥ 10 ॥

या वा॑मिन्द्रावरुणा यत॒व्या
 त॒नूस्तये॑ममग॑ह॒सो मु॒ञ्चतं॒
 या वा॑मिन्द्रावरुणा सह॒स्या
 त॒नूस्तये॑ममग॑ह॒सो मु॒ञ्चतं॒
 या वा॑मिन्द्रावरुणा रक्ष॒स्या
 त॒नूस्तये॑ममग॑ह॒सो मु॒ञ्चतं॒
 या वा॑मिन्द्रावरुणा तेज॒स्या
 त॒नूस्तये॑ममग॑ह॒सो मु॒ञ्चतं॒
 यो वा॑मिन्द्रावरुणाव॒ग्नौ
 स्नाम॒स्तं वा॑मे॒तेनाव॑ यजे
 यो वा॑मिन्द्रावरुणा द्वि॒पात्सु॑ प॒शुषु॒

स्राम॒स्तं वा॑मे॒तेना॑व॒ यजे॒
 यो वा॑मिन्द्रा॒वरुणा॑ चतु॒ष्पाथ्सु॑ [प॒शुषु॑]
 स्राम॒स्तं वा॑मे॒तेना॑व॒ यजे॒
 यो वा॑मिन्द्रा॒वरुणा॑ गो॒ष्ठे
 स्राम॒स्तं वा॑मे॒तेना॑व॒ यजे॒
 यो वा॑मिन्द्रा॒वरुणा॑ गृ॒हेषु॑
 स्राम॒स्तं वा॑मे॒तेना॑व॒ यजे॒
 यो वा॑मिन्द्रा॒वरुणा॑प्सु
 स्राम॒स्तं वा॑मे॒तेना॑व॒ यजे॒
 यो वा॑मिन्द्रा॒वरुणौ॑ष॒धीषु॑
 स्राम॒स्तं वा॑मे॒तेना॑व॒ यजे॒
 यो वा॑मिन्द्रा॒वरुणा॑ वन॒स्पति॑षु
 स्राम॒स्तं वा॑मे॒तेना॑व॒ यजे॑ ॥ 11 ॥

अ॒ग्ने॑ य॒शास्वि॑न् य॒शसे॑
 मम॑र्प॒येन्द्रा॑वती॒मप॑चिती॒मिहा॑व॒ह ।
 अ॒यं मूर्धा॑ प॒रमे॑ष्ठी
 सु॒वर्चा॑स्समा॒नाना॑मुत्त॒मश्लो॑को अस्तु ।
 भ॒द्रं प॑श्यन्त॒ उप॑सेदुर॒ग्रे तपो॑
 दी॒क्षामृ॑षयस्सुव॒र्विदः॑ ।
 ततः॑ क्ष॒त्रं ब॒लमो॑जंश्च जा॒तं तद॒स्मै

दे॒वा अ॒भि सं न॑मन्तु।
 धा॒ता वि॒धा॒ता प॑र॒मोत॑ सं॒दृक्
 प्र॒जाप॑तिः परमे॒ष्ठी वि॒राजा॑।
 स्तोमा॒श्छंदा॑गंसि नि॒विदो॑ म आ॒हुरे
 तस्मै॑ रा॒ष्ट्रम॒भि सन्न॑माम।
 अ॒भ्याव॑र्तध्व॒मुप॑मेत॑ सा॒कम॒यग्
 शा॒स्ताऽधि॑पतिर्वो अस्तु।
 अ॒स्य वि॒ज्ञान॒मनु॑ स॒ग्रंभ॑ध्वमि॒मं
 प॒श्चादनु॑ जीवाथ॒ सर्वे॑ ॥ 12 ॥

ऋ॒ताषा॑डु॒तधा॑मा॒ग्निर्गन्ध॑र्वस्स
 इ॒दं ब्र॑ह्मक्ष॒त्रं पा॑तु॒ तस्मै॒ स्वाहा॑
 तस्यो॑ष॒धयो॑प्स॒रस॒ ऊर्जा॑ नाम॒ ता
 इ॒दं ब्र॑ह्मक्ष॒त्रं पा॑न्तु॒ ताभ्य॑स्स्वाहा॑
 स॒गं॒हितो॑ वि॒श्वसा॑मा॒ सूर्यो॑ गन्ध॒र्वस्स
 इ॒दं ब्र॑ह्मक्ष॒त्रं पा॑तु॒ तस्मै॒ स्वाहा॑
 तस्य॑ म॒रीच॑योऽप्स॒रस॑ आ॒युवो॑ नाम॒ ता
 इ॒दं ब्र॑ह्मक्ष॒त्रं पा॑न्तु॒ ताभ्य॑स्स्वाहा॑
 सुषु॑म्रस्सूर्य॒रश्मि॑श्च॒न्द्रमा॑ गन्ध॒र्वस्स
 इ॒दं ब्र॑ह्मक्ष॒त्रं पा॑तु॒ तस्मै॒ स्वाहा॑
 तस्य॑ नक्ष॒त्राण्य॑प्स॒रसो॑ बे॒कुर॑यो॒ नाम॒ ता

इ॒दं ब्र॒ह्मक्ष॒त्रं पा॑न्तु॒ ताभ्य॒स्स्वाहा॑
 भु॒ज्युस्सु॑प॒र्णो य॒ज्ञो ग॑न्ध॒र्वस्स
 इ॒दं ब्र॒ह्मक्ष॒त्रं पा॑तु॒ तस्मै॒ स्वाहा॑
 तस्य॒ दक्षि॑णा॒ अफ॑स॒रस॑स्त॒वा ना॒म॒ ता
 इ॒दं ब्र॒ह्मक्ष॒त्रं पा॑न्तु॒ ताभ्य॒स्स्वाहा॑
 प्र॒जाप॑तिर्वि॒श्वक॑र्मा॒ मनो॑ गन्ध॒र्वस्स
 इ॒दं ब्र॒ह्मक्ष॒त्रं पा॑तु॒ तस्मै॒ स्वाहा॑
 तस्य॑र्त्सा॒मान्य॑फ॒स॒रसो॒ वह॑यो॒ नाम॒ ता
 इ॒दं ब्र॒ह्मक्ष॒त्रं पा॑न्तु॒ ताभ्य॒स्स्वाहै॑षि॒रो
 वि॒श्वव्य॑चा॒ वातो॑ गन्ध॒र्वस्स
 इ॒दं ब्र॒ह्मक्ष॒त्रं पा॑तु॒ तस्मै॒ स्वाहा॑
 तस्यापो॑फ॒स॒रसो॑ मु॒दा ना॒म॒ ता
 इ॒दं ब्र॒ह्मक्ष॒त्रं पा॑न्तु॒ ताभ्य॒स्स्वाहा॑
 भुव॑नस्य॒ पते॒ यस्य॑ त उ॒परि॑ गृ॒हा इ॒ह च॑।
 स नो॑ रा॒स्वाज्या॑निग्ं रा॒यस्पो॑षग्ं सु॒वीर्य॑ग्ं
 संव॑त्स॒रीणाग्ं॑स्व॒स्तिग्ं॑ स्वाहा॑
 पर॑मे॒ष्ठ्यधि॑पतिर्मृ॒त्युर्ग॑न्ध॒र्वस्स
 इ॒दं ब्र॒ह्मक्ष॒त्रं पा॑तु॒ तस्मै॒ स्वाहा॑
 तस्य॒ विश्व॑म॒फ॒स॒रसो॒ भुवो॑ ना॒म॒ ता
 इ॒दं ब्र॒ह्मक्ष॒त्रं पा॑न्तु॒ ताभ्य॒स्स्वाहा॑
 सु॒क्षि॒तिस्सु॑भू॒तिर्भ॒द्र॒कृ॒त्सु॑व॒र्वान्प॒र्जन्यो॑

गन्धर्वस्स इदं ब्रह्मक्षत्रं पातु तस्मै स्वाहा
 तस्य विद्युतोऽप्सरसो रुचो नाम ता
 इदं ब्रह्मक्षत्रं पातु ताभ्यस्स्वाहा
 दूरेहेतिरमृडयो मृत्युर्गन्धर्वस्स
 इदं ब्रह्मक्षत्रं पातु तस्मै स्वाहा
 तस्य प्रजा अप्सरसो भीरुवो नाम ता
 इदं ब्रह्मक्षत्रं पातु ताभ्यस्स्वाहा
 चारुः कृपणकाशी कामो गन्धर्वस्स
 इदं ब्रह्मक्षत्रं पातु तस्मै स्वाहा
 तस्याधयोऽप्सरसंशोचयन्तीर्नाम ता
 इदं ब्रह्मक्षत्रं पातु ताभ्यस्स्वाहा
 स नो भुवनस्य पते यस्य त उपरि गृहा इह च।
 उरु ब्रह्मणेऽस्मै क्षत्राय महि शर्म
 यच्छु स्वाहा ॥ 13 ॥

नमो अस्तु सर्पेभ्यो ये के च पृथिवीमनु।
 ये अन्तरिक्षे ये दिवि तेभ्यस्सर्पेभ्यो नमः।
 येऽदो रोचने दिवो ये वा सूर्यस्य रश्मिषु।
 येषामप्सु सदः कृतं तेभ्यस्सर्पेभ्यो नमः।
 या इषवो यातुधानानां ये वा वनस्पतीगुरनु।
 ये वाऽवटेषु शेरते तेभ्यस्सर्पेभ्यो नमः ॥ 14 ॥

अ॒यं पु॒रो ह॒रि॒केश॑स्सूर्य॒रश्मि॑स्तस्य॑
 रथ॑गृ॒थ्सश्च॑ रथौ॒जाश्च॑ से॒नानि॑ग्राम॒ण्यौ
 पु॒ञ्जि॒कस्थ॒ला च॑ कृ॒तस्थ॒ला चा॑प्स॒रसौ॑
 या॒तु॒धाना॑ हे॒ती र॒क्षागं॑सि॒ प्रहे॑ति॒स्तेभ्यो॑
 नम॒स्ते नो॑ मृ॒डय॑न्तु॒ ते यं द्वि॑ष्मो॒ यश्च॑ नो॒
 द्वेष्टि॑ तं वो॒ जंभे॑ द॒धाम्य॑यं दक्षि॒णा
 वि॒श्वक॑र्मा॒ तस्य॑ रथ॒स्वन॑श्च॒ रथे॑ चि॒त्रश्च॑
 से॒नानि॑ग्राम॒ण्यौ मे॒नका॑ च॒ सह॑ज॒न्या
 चा॑प्स॒रसौ॑ द॒ङ्क्ष्ण॑वः॒ प॒शवो॑ हे॒तिः पौरु॑षेयो
 व॒धः प्रहे॑ति॒स्तेभ्यो॑ नम॒स्ते नो॑ मृ॒डय॑न्तु
 ते यं द्वि॑ष्मो॒ यश्च॑ नो॒ द्वेष्टि॑ तं वो॒ जंभे॑
 द॒धाम्य॑यं प॒श्चाद्वि॑श्वव्य॒चास्त॑स्य॒
 रथ॑प्रो॒त्श्चासं॑मरथश्च॒ से॒नानि॑ग्राम॒ण्यौ
 प्र॒म्लोच॑न्ती॒ चानु॑म्लोच॒न्ती चा॑प्स॒रसौ॑
 सर्पा॑ हे॒तिर्व्या॑घ्राः प्रहे॑ति॒स्तेभ्यो॑ नम॒स्ते नो॑
 मृ॒डय॑न्तु॒ ते यं द्वि॑ष्मो॒ यश्च॑ नो॒ द्वेष्टि॑ तं वो॒
 जंभे॑ द॒धाम्य॑यमु॒त्तरा॑थ्सं॒यद्व॑सु॒स्तस्य॑
 से॒नजि॑च्च॒ सु॒षेण॑श्च॒ से॒नानि॑ग्राम॒ण्यौ वि॒श्वाची॑ च
 घृ॒ताची॑ चा॒प्स॒रसा॒वापो॑ हे॒तिर्वा॑तः प्रहे॑ति॒स्तेभ्यो॑
 नम॒स्ते नो॑ मृ॒डय॑न्तु॒ ते यं द्वि॑ष्मो॒ यश्च॑ नो॒

द्वेष्टि॑ तं वो॒ जंभे॑ दधाम्य॒यमु॒पर्य॒र्वाग्व॑सुस्तस्य॒
 ता॒र्क्ष्य॒श्चारि॑ष्टनेमिश्च॒ सेना॑निग्राम॒ण्यावु॑र्वशी
 च पूर्वा॑चित्तिश्चा॒प्सरसौ॑ वि॒द्युद्धे॑तिर॒वस्फूर्ज॑न्
 प्रहे॑तिस्तेभ्यो॒ नम॒स्ते नो॑ मृडयन्तु॒ ते यं
 द्विष्मो॑ यश्च॒ नो॒ द्वेष्टि॑ तं वो॒ जंभे॑ दधामि ॥ 15 ॥

आ॒शुः शि॒शानो॑ वृष॒भो न यु॒ध्मो
 घ॑नाघ॒नः क्षोभ॑णश्च॒र्षणी॒नाम् ।
 स॒ङ्क्रन्द॑नोऽनिमि॒ष ए॑क वी॒रः श॒तग्ं
 सेना॑ अजयत्सा॒कमिन्द्रः॑ ।
 स॒ङ्क्रन्द॑नेना॒ निमि॒षेण॑ जि॒ष्णुना॑
 यु॒त्कारे॑ण॒ दुश्च॑व॒नेन॑ धृष्णुना॑ ।
 तदिन्द्रे॑ण॒ जय॑त् तत्स॒हध्वं॑ यु॒धो
 नर॑ इषु॒हस्तेन॑ वृष्णा॑ ।
 स इषु॒हस्तैः॑ स नि॒षङ्गि॑भिर्व॒शी
 सग्ग॑स्र॒ष्टा स यु॒धु इन्द्रो॑ गु॒णेन॑ ।
 स॒गुंसृष्ट॑जि॒त्सोम॑पा॒ बाहु॑श॒र्ध्यूर्ध्व॑ध॒न्वा
 प्रति॑हि॒ताभि॒रस्ता॑ ।
 बृह॑स्पते॒ परि॑दीया॒ रथे॑न
 रक्षो॑हाऽमि॒त्राग्ं॑ अप॒बाध॑मानः ।
 प्र॒भञ्ज॑न्त्सेनाः॑ प्रमृ॒णो यु॒धा

जयन्त्रस्माकमेध्यविता रथानाम्।
गोत्रभिदं गोविदं वज्रबाहुं
जयन्त मज्मप्रमृणन्तमोजसा।
इमगं संजाता अनुवीरयध्वमिन्द्रगं
सखायोऽनु सगं रभध्वम्।
बलविज्ञायः स्थविरः प्रवीरः सहस्वान्
वाजी सहमान उग्रः।
अभिवीरो अभिसत्वा सहोजा
जैत्रमिन्द्र रथमातिष्ठ गोवित्।
अभि गोत्राणि सहसा गाहमानोऽदायो
वीरश्शतमन्युरिन्द्रः।
दुश्च्यवनः पृतनाषाड्युध्योऽस्माकगं
सेना अवतु प्र युथ्सु।
इन्द्र आसां नेता बृहस्पतिर्दक्षिणा
यज्ञः पुर एतु सोमः।
देवसेनानामभिभञ्जतीनां जयन्तीनां
मरुतो यन्त्वग्रे।
इन्द्रस्य वृष्णो वरुणस्य राज्ञं
आदित्यानां मरुतागं शर्ध उग्रम्।
महामनसां भुवनच्यवानां घोषो
देवानां जयतामुदस्थात्।

अ॒स्माक॒मिन्द्रः॑ समृ॒तेषु॑ ध्व॒जेष्व॒स्माकं॑ या
 इष॑व॒स्ता ज॑यन्तु।
 अ॒स्माकं॑ वी॒रा उत्त॑रे भवन्त्व॒स्मानुं॑
 दे॒वा अव॑ता॒ हवै॑षु।
 उद्ध॑र॒षय॑ मघव॒न्नायु॑धा॒न्युथ्स॑त्वंनां
 मा॒म॒का॒नां॒ महा॑गंसि।
 उद्वृ॑त्रहन्वा॒जिनां॑ वा॒जिना॒न्युद्र॑थानां
 जय॑तामेतु॒ घोषः॑।
 उप॒ प्रेत॒ जय॑ता नरः स्थि॒रा वः॑ सन्तु बा॒हवः॑।
 इन्द्रो॑वः शर्म॑ यच्छ॒त्वनाधृ॑ष्या यथाऽस॑थ।
 अव॑सृष्टा॒ परां॑ प॒त॒ शर॑व्ये ब्रह्म॑सगंशिता।
 गच्छा॑मित्रा॒न्प्रवि॑श॒ मैषां॑ कश्च॒नोच्छि॑षः।
 मर्मा॑णि ते॒ वर्म॑भिश्छादयामि॒ सोम॑स्त्वा
 राजा॑मृते॒नाभि॑वस्ताम्।
 उ॒रोर्व॑रीयो॒ वरि॑वस्ते अस्तु
 जय॑न्तं॒ त्वाम॑नु॒ मद॑न्तु दे॒वाः।
 यत्र॑ बा॒णाः स॒म्पत॑न्ति कुमा॒रा वि॑शि॒खा इ॑व।
 इन्द्रो॑ न॒स्तत्र॑ वृ॒त्रहा॑ वि॒श्वाहा॑ शर्म॑ यच्छतु ॥ 16 ॥
 शं च॑ मे॒ मय॑श्च मे प्रि॒यं च॑ मेऽनु॒काम॑श्च॒ मे
 काम॑श्च मे सौम॒नस॑श्च॒ मे भ॒द्रं च॑ मे

श्रेय॑श्च मे॒ वस्य॑श्च मे॒ यश॑श्च मे॒ भग॑श्च मे॒
 द्रवि॑णं च मे॒ यन्ता॑ च॒ मे ध॒र्ता च॑ मे॒
 क्षेम॑श्च मे॒ धृति॑श्च मे॒ विश्व॑ च॒ मे मह॑श्च मे॒
 संवि॑च्च॒ मे ज्ञा॑त्रं च॒ मे सू॑श्च॒ मे प्र॒सूश्च॑ मे॒
 सीरं॑ च॒ मे ल॒यश्च॑ म ऋ॒तं च॑ मे॒ऽमृतं॑ च॒
 मेऽय॑क्ष्मं च॒ मेऽना॑मयच्च॒ मे जी॒वातु॑श्च॒ मे
 दीर्घा॑यु॒त्वं च॑ मेऽन॑मि॒त्रं च॒ मेऽभ॑यं च॒ मे
 सु॒गं च॑ मे॒ शय॑नं च॒ मे सू॒षा च॑ मे॒
 सु॒दिनं॑ च॒ मे ॥ 17 ॥

ममा॑ग्ने॒ वर्चो॑ वि॒ह्वेष्व॑स्तु
 व॒यं त्वे॒न्धा॑नास्त॒नुवं॑ पुषे॒म।
 मह्यं॑ नमन्तां प्र॒दिश॑श्च॒तस्र॑स्त्वयाऽध्य॑क्षेण॒
 पृ॒त॑ना जये॒म।
 मम॑ दे॒वा वि॒ह्वे सं॑न्तु॒ सर्व॑
 इन्द्रा॑वन्तो म॒रुतो॒ विष्णु॑र॒ग्निः।
 ममा॑न्तरि॒क्ष मुरु॑ गो॒पम॑स्तु
 मह्यं॑ वा॒तः प॑वतां॒ कामे॑ अ॒स्मिन्।
 मयि॑ दे॒वा द्रवि॑ण॒माय॑जन्तां
 मय्या॑शीर॑स्तु॒ मयि॑ दे॒वहू॑तिः।
 दैव्या॑ हो॒ता॑राव॒ निष॑न्त॒

पूर्वेऽरि॑ष्टाः स्याम त॒नुवा॑ सु॒वीराः॑ ।
 मह्यं॑ यजन्तु मम॒ यानि॑
 ह॒व्याऽऽकू॑तिः स॒त्या मन॑सो मे अस्तु ।
 ए॒नो मा॒निगां॑ कत॒मच्च॒नाहं॑ विश्वे
 दे॒वासो॒ अधि॑ वोचता मे ।
 दे॒वीः षडु॑र्वीरु॒रुणः॑ कृणोत
 विश्वे॑ दे॒वास इ॒ह वी॑रयध्वम् ।
 माहा॑स्महि प्र॒जया॒ मा
 त॒नूभि॒र्मार॑धाम द्विष॒ते सोम॑ राजन् ।
 अ॒ग्निर्म॒न्युं प्र॑तिनुदन् पुरस्ता॒दद॑ब्धो
 गो॒पाः परि॑पाहि न॒स्त्वम् ।
 प्र॒त्यश्चो॑ यन्तु नि॒गुतः॑ पुन॒स्तेऽमैषां॑ चि॒त्तं
 प्र॒बुधा॒ विने॑शत् ।
 धा॒ता धा॑तृणां भुव॑नस्य॒ यस्पति॑र्दे॒वगं॑
 सं॒वि॒तार॑मभिमातिषाह॑म् ।
 इ॒मं य॒ज्ञम॒श्विनो॒भा बृ॒हस्पति॑र्दे॒वाः पा॑न्तु
 यज॑मानं न्य॒र्थात् ।
 उ॒रु॒व्यचा॑नो महिषश्शर्म
 यग्स॑दस्मिन् हवे॑ पुरुहूतः पुरु॒क्षु ।
 स॒नः प्र॒जायै॑ हर्यश्व मृड॒येन्द्र॒ मा नो॑
 री॒रिषो॒ मा परा॑दाः ।

येनः स॒पत्ना॒ अप॒ ते भ॑वन्त्विन्द्राग्निभ्यामव॑
 बाधामहे॒ तान्।
 वस॑वो रु॒द्रा आ॑दित्या उ॒परि॒ स्पृश॑
 मो॒ग्रं चेत्ता॑रमधिरा॒जम॑क्रन्।
 अ॒र्वाश्च॑मिन्द्रम॒मुतो॑ हवामहे
 यो गो॒जिद्ध॑न॒जिद॑श्च॒जिद्यः॑।
 इ॒मं नो॑ य॒ज्ञं वि॑ह॒वे जु॑षस्वा॒स्य
 कु॑र्मो हरिवो मे॒दिनं॑ त्वा ॥ 18 ॥

अ॒ग्नेर्म॑न्वे प्रथ॒मस्य॒ प्रचे॑तसो
 यं पा॒ञ्च॑जन्यं ब॒हवः॑ समि॒न्धते॑।
 विश्व॑स्यां वि॒शि प्र॑विवि॒शिवाग्ं
 संमी॑महे स नो॑ मु॒ञ्च॒त्वग्ं॑ह॒सः।
 यस्ये॒दं प्रा॒णन्नि॑मिषद्यदे॒जति॑
 यस्य॑ जा॒तं जन॑मानं च॒ केवल॑म्।
 स्तौम्य॑ग्निं ना॒थितो॑ जो॒हवीमि॑
 स नो॑ मु॒ञ्च॒त्वग्ं॑ह॒सः।
 इन्द्र॑स्य मन्ये प्रथ॒मस्य॒ प्रचे॑तसो
 वृ॒त्र॒घ्नः स्तोमा॒ उप॒ मामु॑पागुः।
 यो दा॒शुषः॑ सु॒कृतो॑ हव॒मुप॒ गन्ता॑
 स नो॑ मु॒ञ्च॒त्वग्ं॑ह॒सः।

यः सं॒ग्रामं॑ न॒यति॑ सं व॒शी यु॒धे
 यः पु॒ष्टानि॑ स॒ग्सृ॒जति॑ त्र॒याणि॑ ।
 स्तौमीन्द्रं॑ नाथि॒तो जो॑हवीमि
 स नो॑ मु॒ञ्चत्व॒गंह॑सः ।
 म॒न्वे वा॑ मि॒त्रावरु॑णा॒ तस्य॑ वि॒त्त॒गुं
 सत्यौ॑जसा॒ दृग्॑हणा॒ यं नु॒देथे॑ ।
 या राजा॑न॒गुं स॒रथं॑ या॒थ उ॒ग्रा
 ता नो॑ मु॒ञ्चत॒माग॑सः ।
 यो वा॒गुं रथं॑ ऋ॒जुर॑श्मिः स॒त्यध॑र्मा
 मिथु॑श्चर॒न्तमु॒पया॑ति॒ दूष॑यन् ।
 स्तौमि॑ मि॒त्रावरु॑णा नाथि॒तो जो॑हवीमि
 तौ नो॑ मु॒ञ्चत॒माग॑सः ।
 वा॒योः सं॒वितु॑र्वि॒दथानि॑ म॒न्महे
 यावा॑त्म॒न्वद्वि॑भृ॒तो यो च॑ र॒क्षतः॑ ।
 यो विश्व॑स्य परि॒भू ब॑भूवतुस्तौनो॑
 मु॒ञ्चत॒माग॑सः ।
 उप॒श्रेष्ठा॑न आ॒शिषो॑ दे॒वयो॒र्धमे॑ अ॒स्थिर॑न् ।
 स्तौमि॑ वा॒युगुं॑ सं॒वितारं॑ नाथि॒तो जो॑हवीमि
 तौ नो॑ मु॒ञ्चत॒माग॑सः ।
 र॒थीत॑मौ रथी॒नाम॑ह ऊ॒तये
 शु॒भं ग॑मि॒ष्ठौ सु॒यमे॑भि॒रश्वैः॑ ।

ययो॑र्वा दे॒वो दे॒वेष्वनि॑शित॒मोज॒स्तौ
 नो॑ मु॒ञ्चत॒माग॑सः।
 यदया॑तं व॒हतु॑ग्ं सूर्याया॑स्त्रि॒च॒क्रेण॑
 स॒गु॒ंसद॑मि॒च्छ॒मानौ॑।
 स्तौमि॑ दे॒वाव॒श्विनो॑ नाथि॒तो जो॑हवीमि
 तौ नो॑ मु॒ञ्चत॒माग॑सः।
 म॒रुता॑ म॒न्वे अ॒धि नो ब्रु॑वन्तु
 प्रेमा॑ वाचं॒ विश्वा॑मवन्तु॒ विश्वे॑।
 आ॒शून् हु॑वे सु॒यमा॑नू॒तये॒
 ते नो॑ मु॒ञ्च॒ञ्त्वेन॑सः।
 ति॒ग्ममा॑यु॒धं वी॒डित॑ग्ं स॒ह॒स्वद्वि॒व्यग्ं
 शर्धः॑ पृ॒त॒नासु॑ जि॒ष्णु।
 स्तौमि॑ दे॒वान्म॒रुतो॑ नाथि॒तो जो॑हवीमि
 ते नो॑ मु॒ञ्च॒ञ्त्वेन॑सः।
 दे॒वाना॑ म॒न्वे अ॒धि नो ब्रु॑वन्तु
 प्रेमा॑ वाचं॒ विश्वा॑मवन्तु॒ विश्वे॑।
 आ॒शून् हु॑वे सु॒यमा॑नू॒तये॒
 ते नो॑ मु॒ञ्च॒ञ्त्वेन॑सः।
 यदि॑दं मा॑ऽभि॒शोच॑ति॒ पौरु॑षेयेण॒ दैव्ये॑न।
 स्तौमि॑ विश्वा॑न्दे॒वान्ना॑थि॒तो जो॑हवीमि
 ते नो॑ मु॒ञ्च॒ञ्त्वेन॑सः।

अनु॑नोऽ॒द्यानु॑मतिर्य॒ज्ञं दे॒वेषु॑ मन्यताम्।
 अ॒ग्निश्च॑ ह॒व्यवा॑ह॒नो भ॑वतां दा॒शुषे॑ मयः।
 अ॒न्विद॑नुमते॒ त्वं म॒न्यासै॑ शं च॒नः कृ॑धि।
 ऋ॒त्वे द॑क्षा॒य नो॑ हि॒नु प्र॒ण आ॒यूग्ं॑षि ता॒रिषः॑।
 वै॒श्वान॒रो न॑ ऊ॒त्याप्र॑या॒तु परा॒वतः॑।
 अ॒ग्निरु॒क्थेन॑ वाह॒सा।
 पृ॒ष्टो दि॒वि पृ॒ष्टो अ॒ग्निः पृ॑थि॒व्यां
 पृ॒ष्टो वि॒श्वा ओष॑धी॒रावि॑वेश।
 वै॒श्वान॒रस्सह॑सा पृ॒ष्टो अ॒ग्निस्स॒नो
 दि॒वा स॒रिषः॑ पा॒तु नक्त॑म्।
 ये अ॒प्र॒थेता॒ममि॑तेभि॒रोजो॑भि॒र्ये
 प्र॑ति॒ष्ठे अ॒भव॑तां व॒सूना॑म्।
 स्तौमि॑ द्यावा॑पृथि॒वी ना॑थि॒तो जो॑ह॒वीमि॑
 ते नो॑ मु॒ञ्चत॒मग॑ह॒सः।
 उ॒र्वी रो॑दसी॒ वरि॑वः कृ॒णोत॑ क्षे॒त्रस्य॑
 प॒त्नी अधि॑नो ब्रूया॒तम्।
 स्तौमि॑ द्यावा॑पृथि॒वी ना॑थि॒तो जो॑ह॒वीमि॑
 ते नो॑ मु॒ञ्चत॒मग॑ह॒सः।
 यत्ते॑ व॒यं पु॑रुष॒त्राय॑
 वि॒ष्ठावि॑द्वाग्ं॒सश्च॑कृ॒मा क॒च्च॒नाऽऽगः॑।
 कृ॒धी स्व॑स्माग्ं अ॒दिते॒रना॑गा

व्येनागंसि शिश्रथो विष्वगग्ने।
यथाह तद्वसवो
गौर्यं चित्पदिषिताममुञ्चता यजत्राः।
एवा त्वमस्मत्प्रमुञ्चाव्यग्ंहः प्रातार्यग्ने
प्रतरां न आयुः ॥ 19 ॥

समीची नामांसि प्राची
दित्तस्यांस्तेऽग्निरधिपतिरसितो
रक्षिता यश्चाधिपतिर्यश्च गोप्ता
ताभ्यां नमस्तौ नो मृडयतां ते यं द्विष्मो
यश्च नो द्वेष्टि तं वां जभे दधाम्योजस्विनी
नामांसि दक्षिणा दित्तस्यांस्त
इन्द्रोधिपतिः पृदाकू रक्षिता यश्चाधिपतिर्यश्च
गोप्ता ताभ्यां नमस्तौ नो मृडयतां ते यं
द्विष्मो यश्च नो द्वेष्टि तं वां जभे दधामि
प्राची नामांसि प्रतीची दित्तस्यांस्ते
सोमोऽधिपतिस्वजो रक्षिता यश्चाधिपतिर्यश्च
गोप्ता ताभ्यां नमस्तौ नो मृडयतां ते यं
द्विष्मो यश्च नो द्वेष्टि तं वां जभे
दधाम्यवस्थावा नामास्युदीची दित्तस्यांस्ते
वरुणोऽधिपतिस्तिरश्च राजी रक्षिता

यश्चाधिपतिर्यश्च गोप्ता ताभ्यां नमस्तौ नो
 मृडयतां ते यं द्विष्मो यश्च नो द्वेष्टि
 तं वां जंभे दधाम्यधिपत्नी नामासि बृहती
 दिक्तस्यास्ते बृहस्पतिरधिपतिश्चित्रो
 रक्षिता यश्चाधिपतिर्यश्च गोप्ता
 ताभ्यां नमस्तौ नो मृडयतां ते यं द्विष्मो
 यश्च नो द्वेष्टि तं वां जंभे दधामि वशिनी
 नामासीयं दिक्तस्यास्ते
 यमोऽधिपतिः कल्माषग्रीवो रक्षिता
 यश्चाधिपतिर्यश्च गोप्ता ताभ्यां नमस्तौ नो
 मृडयतां ते यं द्विष्मो यश्च नो द्वेष्टि
 तं वां जंभे दधामि ॥ 20 ॥

हेतयो नाम स्थ तेषां वः पुरो गृहा
 अग्निर्व इषवः सलिलो वातनामं तेभ्यो
 वो नमस्तेनो मृडयत ते यं द्विष्मो
 यश्च नो द्वेष्टि तं वो जंभे दधामि
 निलिम्पा नाम स्थ तेषां वो दक्षिणा
 गृहाः पितरो व इषवस्सगरो
 वातनामं तेभ्यो वो नमस्तेनो मृडयत ते यं
 द्विष्मो यश्च नो द्वेष्टि तं वो जंभे दधामि

व॒ज्रिणो॒ नाम॑ स्थ॒ तेषां॑ वः प॒श्चाद्गृ॒हास्स्वप्नो॑
 व॒ इष॑वो ग॒ह्वरो॑ वातना॒मं तेभ्यो॑
 वो॒ नम॒स्तेनो॑ मृडयत॒ ते यं द्वि॒ष्मो यश्च॑
 नो॒ द्वेष्टि॑ तं वो॒ जंभे॑ दधाम्यव॒स्थावा॑नो
 नाम॑ स्थ॒ तेषां॑ व उत्तराद्गृ॒हा
 आपो॑ व॒ इष॑वस्समुद्रो वा॒तना॒मं तेभ्यो॑
 वो॒ नम॒स्तेनो॑ मृडयत॒ ते यं द्वि॒ष्मो यश्च॑
 नो॒ द्वेष्टि॑ तं वो॒ जंभे॑ दधाम्यधि॑पतयो
 नाम॑ स्थ॒ तेषां॑ व उ॒परि॑ गृ॒हा व॒रुषं॑ व॒
 इष॑वोऽव॒स्वान् वातना॒मं तेभ्यो॑ वो॒
 नम॒स्तेनो॑ मृडयत॒ ते यं द्वि॒ष्मो यश्च॑
 नो॒ द्वेष्टि॑ तं वो॒ जंभे॑ दधामि ऋ॒व्या नाम॑ स्थ॒
 पार्थि॑वा॒स्तेषां॑ व इ॒ह गृ॒हा अन्नं॑ व॒ इष॑वो
 निमि॑षो वा॒तना॒मं तेभ्यो॑ वो॒ नम॒स्तेनो॑
 मृडयत॒ ते यं द्वि॒ष्मो यश्च॑
 नो॒ द्वेष्टि॑ तं वो॒ जंभे॑ दधामि ॥ 21 ॥

श॒तायु॑धाय श॒तवी॑र्याय
 श॒तोत॑येऽभिमाति॒षाहे॑ ।
 श॒तं यो नः॑ श॒रदो॑ अ॒र्जीता॒निन्द्रो॑
 नेष॑दति॒ दुरि॒तानि॒ विश्वा॑ ।

ये च॒त्वारः प॒थयो॑ दे॒व्याना॑
 अ॒न्तरा॑ द्यावा॑पृथि॒वी वि॒यन्ति॑ ।
 तेषां॑ यो अ॒ज्यानि॑म॒र्जीति॑मा॒वहा॒त्तस्मै॑
 नो दे॒वाः परि॑दत्ते॒ह सर्वे॑ ।
 ग्री॒ष्मो हे॑म॒न्त उ॒त नो॑
 वस॒न्तः श॒रद्व॒र्षाः सु॑वि॒तन्नो॑ अस्तु ।
 तेषां॑ मृ॒तूनाग्ं श॒तशा॑र॒दानां॑ नि॒वा॒त
 ए॒षाम॒भये॑ स्याम ।
 इ॒दुव॒त्स॒राय॑ परि॒वत्स॒राय॑
 सं॒वत्स॒राय॑ कृ॒णुता॑ बृ॒हन्न॑मः ।
 तेषां॑ व॒यग्ं सु॑म॒तौ य॒ज्ञिया॑नां॒ ज्यो॒गजी॑ता
 अ॒ह॒तास्स्या॑म ।
 भ॒द्रान्न॒श्श्रे॒यः सम॑नैष्ट
 दे॒वास्त्वया॑व॒सेन॒ सम॑शीमहि त्वा ।
 स नो॑ मयो॒भूः पि॑तो॒ आवि॑शस्व
 शं तो॒काय॑ त॒नुवे॑ स्यो॒नः ॥ 22 ॥

भू॒तं भ॒व्यं भ॒विष्य॑द्व॒षट्स्वाहा॑
 नम॒ ऋ॒क्साम॑ यजु॒र्वष॑ट्स्वाहा
 नमो॑ गाय॒त्री त्रि॒ष्टुप्ज॑गती॒ वष॑ट्स्वाहा
 नमः॑ पृथि॒व्यन्तरि॑क्षं॒ द्यौर्वष॑ट्स्वाहा

नमोऽग्निर्वायुः सूर्यो वषट्स्वाहा
 नमः प्राणो व्यानोऽपानो वषट्स्वाहा
 नमोऽन्नं कृषिर्वृष्टिर्वषट्स्वाहा
 नमः पिता पुत्रः पौत्रो वषट्स्वाहा
 नमो भूर्भुवः सुवर्वषट्स्वाहा नमः ॥ 23 ॥

इन्द्रो दधीचो अस्थभिः।
 वृत्राण्यप्रतिष्कृतः।
 जघानं नवतीर्नव।
 इच्छन्नश्वस्य यच्छिरः।
 पर्वतेष्वपश्रितम्।
 तद्विदच्छर्यणावति।
 अत्राह गोरमन्वत।
 नाम त्वष्टुरपीच्यम्।
 इत्था चन्द्रमसो गृहे।
 इन्द्रमिद्राथिनो बृहत्।
 इन्द्रमर्केभिर्किणः।
 इन्द्रं वाणीरनूषत।
 इन्द्र इद्धर्योः सचा।
 संमिश्र आवचो युजा।
 इन्द्रो वज्रीहिरण्ययः।

इन्द्रो दीर्घाय चक्षसे।
 आ सूर्यग्रोहयद्विवि।
 विगोभिरद्रिमैरयत्।
 इन्द्र वाजेषु नो अवा।
 सहस्रं प्रधनेषु च।
 उग्र उग्राभिरूतिभिः।
 तमिन्द्रं वाजयामसि।
 महे वृत्राय हन्तवे।
 स वृषां वृषभो भुवत्।
 इन्द्रः स दामने कृतः।
 ओजिष्ठः स बले हितः।
 द्युम्नीश्लोकी ससौम्यः।
 गिरा वज्रो न संभृतः।
 सबलो अनपच्युतः।
 ववक्षुरुग्रो अस्तृतः ॥ 24 ॥

चक्षुषो हेते मनसो हेते।
 वाचो हेते ब्रह्मणो हेते।
 यो मांघायुरभि दासति।
 तमग्ने मेन्या मेनिं कृणु।
 यो मा चक्षुषा यो मनसा।

यो वा॒चा ब्र॒ह्म॑णाघा॒युर॑भि॒ दा॒स॑ति ।
 तया॑ऽग्ने॒ त्वं मे॒न्या ।
 अ॒मुम॑मे॒निं कृ॑णु ।
 यत्किञ्चा॒सौ मन॑सा॒ यच्च॑ वा॒चा ।
 य॒ज्ञैर्जु॑होति॒ यजु॑षा ह॒विर्भिः॑ ।
 तन्मृ॒त्युर्निर्ऋ॑त्या संविदा॒नः ।
 पु॒रादि॒ष्टादाहु॑तीरस्य हन्तु ।
 या॒तुधा॑ना॒ निर्ऋ॑तिरादु॒रक्षः॑ ।
 ते अ॑स्यघ्नन्त्व॒नृते॑न स॒त्यम् ।
 इन्द्रै॑षिता॒ आज्य॑मस्य मध्नन्तु ।
 मा तथ्समृ॑द्धि॒ यद॒सौ क॒रोति॑ ।
 हन्मि॑ तेऽहं कृ॒तगं॑ ह॒विः ।
 यो मे॑ घो॒रम॑चीकृतः ।
 अपां॑ चो॒त उ॒भौ बा॒हू ।
 अप॑नह्याम्या॒स्यम् ।
 अप॑ नह्यामि ते बा॒हू ।
 अप॑नह्याम्या॒स्यम् ।
 अ॒ग्नेर्दे॒वस्य॑ ब्र॒ह्म॑णा ।
 सर्वं॑ तेऽवधिषं कृ॒तम् ।
 पु॒रामु॑ष्यं वष॒ङ्गारा॑त् ।
 य॒ज्ञं दे॒वेषु॑ नस्कृधि ।

स्वि॑ष्टम॒स्माकं॑ भूयात्।
 मा॒स्मान्प्रा॒पन्न॑रा॒तयः॑।
 अन्ति॑दूरे स॒तो अ॑ग्ने।
 भ्रातृ॑व्यस्याभि॒दास॑तः।
 व॒षट्कारेण॑ वज्रेण।
 कृ॒त्याग्ं ह॑न्मि कृ॒ताम॒हम्।
 यो मा॒ नक्तं॑ दिवा॑ सा॒यम्।
 प्रा॒तश्चाहो॑ नि॒पीय॑ति।
 अ॒द्यातमिन्द्र॑ वज्रेण।
 भ्रातृ॑व्यं पादयामसि ॥ 25 ॥

प्रा॒णो र॑क्षति॒ विश्व॑मेज॑त्।
 इ॒र्यो भू॑त्वा बहु॒धा ब॒हूनि॑।
 स इ॒त्सर्वं॑ व्या॒नशे॑।
 यो दे॒वो दे॒वेषु॑ वि॒भूर॑न्तः।
 आवृ॑दू॒दात्क्षेत्रि॑यध्व॒गद्वृषा॑।
 तमि॒त्प्रा॒णं म॒न॒सोप॑शिक्षत।
 अग्रं॑ दे॒वाना॑मि॒दम॑त्तु नो ह॒विः।
 म॒न॒सश्चित्ते॒दम्।
 भू॒तं भव्यं॑ च गु॒प्यते॑।
 तद्धि॑ दे॒वेष्व॑ग्रि॒यम्।

आ न॑ ए॒तु पु॒रश्च॒रम्।
 स॒ह दे॒वैरि॒मग्ं ह॒वम्।
 म॒नः श्रेय॑सि श्रेयसि।
 क॒र्मन् य॒ज्ञप॑तिं दधत्।
 जु॒षतां॑ मे॒ वागि॒दग्ं ह॒विः।
 वि॒राड् दे॒वी पु॒रोहि॑ता।
 ह॒व्य॒वाड॑न॒पायि॑नी।
 यया॑ रू॒पाणि॑ बहु॒धा वद॑न्ति।
 पेशा॑ग्ंसि दे॒वाः प॑र॒मे ज॒नित्रे॑।
 सा नो॑ वि॒राड॑न॒पस्फु॑रन्ती।
 वाग्दे॒वी जु॑षतामि॒दग्ं ह॒विः।
 चक्षु॑र्दे॒वानां॑ ज्योति॑र॒मृते॒ न्य॑क्तम्।
 अ॒स्य वि॒ज्ञाना॑य बहु॒धा नि धी॑यते।
 तस्य॑ सु॒म्रम॑शीमहि।
 मा नो॑ हासीद्विच॒क्षण॑म्।
 आयु॑रि॒न्नः प्र॑तीर्यताम्।
 अन॑न्धाश्चक्षु॒षा व॒यम्।
 जी॒वा ज्योति॑रशीमहि।
 सुव॑ज्योति॑रु॒तामृ॑तम्।
 श्रोत्रे॑ण भ॒द्रमु॑त शृ॒ण्वन्ति स॒त्यम्।
 श्रोत्रे॑ण॒ वाचं॑ बहु॒धोद्य॑मानाम्।

श्रोत्रेण॒ मोद॑श्च॒ मह॑श्च श्रूयते।
 श्रोत्रेण॒ सर्वा॑ दि॒श आ शृ॑णोमि।
 येन॒ प्राच्या॑ उ॒त दक्षि॑णा।
 प्र॒तीच्यै॑ दि॒शः शृ॑ण्वन्त्युत्तरात्।
 तदिच्छ्रोत्रं॑ बहु॒धोद्य॑मानम्।
 अ॒रान्न॑ ने॒मिः परि॒ सर्वं॑ बभूव ॥ 26 ॥

सि॒गुंहे॒ व्याघ्र॑ उ॒त या॒ पृदा॑कौ।
 त्विषि॑र॒ग्नौ ब्रा॑ह्म॒णे सू॒र्येया॑।
 इन्द्रं॒ या दे॒वी सु॒भगा॑ ज॒जानं॑।
 सा न॒ आग॑न्वर्चसा संविदा॒ना।
 या रा॑ज॒न्ये दु॒न्दुभा॑वाय॒तायाम्॑।
 अश्व॑स्य॒ क्रन्द्ये॑ पुरु॒षस्य॑ मा॒यौ।
 इन्द्रं॒ या दे॒वी सु॒भगा॑ ज॒जानं॑।
 सा न॒ आग॑न्वर्चसा संविदा॒ना।
 या ह॒स्तिनि॑ द्वी॒पिनि॒ या हि॑र॒ण्ये।
 त्विषि॑र॒श्वेषु॑ पुरु॒षेषु॑ गोषु॑।
 इन्द्रं॒ या दे॒वी सु॒भगा॑ ज॒जानं॑।
 सा न॒ आग॑न्वर्चसा संविदा॒ना।
 रथे॑ अ॒क्षेषु॑ वृष॒भस्य॑ वा॒जे।
 वाते॑ प॒र्जन्ये॑ वरु॒णस्य॑ शु॒ष्मे।

इन्द्रं॑ या दे॒वी सु॒भगा॑ ज॒जानं॑।
 सा न॒ आग॒न्वर्च॑सा संविदा॒ना।
 राड॑सि वि॒राड॑सि।
 स॒म्राड॑सि स्व॒राड॑सि।
 इन्द्रा॑य त्वा॒ तेज॑स्वते॒ तेज॑स्वन्तग्ग् श्रीणामि।
 इन्द्रा॑य॒त्वौज॑स्वत् ओज॑स्वन्तग्ग् श्रीणामि।
 इन्द्रा॑य त्वा॒ पय॑स्वते॒ पय॑स्वन्तग्ग् श्रीणामि।
 इन्द्रा॑य॒ त्वाऽयु॑ष्मत् आयु॑ष्मन्तग्ग् श्रीणामि।
 तेजो॑सि।
 तत्ते॒ प्रय॑च्छामि।
 तेज॑स्वदस्तु मे॒ मुख॑म्।
 तेज॑स्वच्छि॒रो अस्तु॑ मे।
 तेज॑स्वान् वि॒श्वतः॑ प्र॒त्यङ्।
 तेज॑सा॒ संपि॑पृग्धिमा।
 ओजो॑सि।
 तत्ते॒ प्रय॑च्छामि।
 ओज॑स्वदस्तु मे॒ मुख॑म्।
 ओज॑स्वच्छि॒रो अस्तु॑ मे।
 ओज॑स्वान् वि॒श्वतः॑ प्र॒त्यङ्।
 ओज॑सा॒ संपि॑पृग्धिमा।
 पयो॑सि।

तत्ते प्रयच्छामि।
 पयस्वदस्तु मे मुखम्।
 पयस्वच्छिरो अस्तु मे।
 पयस्वान् विश्वतः प्रत्यङ्।
 पयसा संपिपृग्धिमा।
 आयुरसि।

तत्ते प्रयच्छामि।
 आयुष्मदस्तु मे मुखम्।
 आयुष्मच्छिरो अस्तु मे।
 आयुष्मान् विश्वतः प्रत्यङ्।
 आयुषा संपिपृग्धिमा।
 इममग्र आयुषे वर्चसे कृधि।
 प्रियग्ं रेतो वरुण सोमराजन्।
 मातेवास्मा अदिते शर्म यच्छ।
 विश्वेदेवा जरदष्टिर्यथाऽसत्।
 आयुरसि विश्वायुरसि।
 सर्वायुरसि सर्वमायुरसि।
 यतो वातो मनोजवाः।
 यतः क्षरन्ति सिन्धवः।
 तासां त्वा सर्वासाग्ं रुचा।
 अभिषिञ्चामि वर्चसा।

समु॒द्र इ॒वासि॑ ग॒ह्वना॑ ।
सोमं॑ इ॒वा॒स्यदा॑भ्यः ।
अ॒ग्निरि॑व वि॒श्वतः॑ प्र॒त्यङ् ।
सूर्य॑ इ॒व ज्योति॑षा वि॒भूः ।
अ॒पां यो द्र॑व॒णे रसः॑ ।
तम॒हम॒स्मा आ॑मु॒ष्याय॒णाय॑ ।
तेज॑से ब्रह्मवर्च॒साय॑ गृह्णामि ।
अ॒पां य ऊ॒र्मो रसः॑ ।
तम॒हम॒स्मा आ॑मु॒ष्याय॒णाय॑ ।
ओज॑से वी॒र्याय॑ गृह्णामि ।
अ॒पां यो म॑ध्य॒तो रसः॑ ।
तम॒हम॒स्मा आ॑मु॒ष्याय॒णाय॑ ।
पु॒ष्ट्यै प्र॒जन॑नाय गृह्णामि ।
अ॒पां यो य॒ज्ञियो॑ रसः॑ ।
तम॒हम॒स्मा आ॑मु॒ष्याय॒णाय॑ ।
आयु॑षे दी॒र्घायु॑त्वाय॑ गृह्णामि ॥ 27 ॥

अ॒हम॑स्मि प्रथम॒जा ऋ॒तस्य॑ ।
पूर्वं॑ दे॒वेभ्यो॑ अ॒मृत॑स्य॒ नाभिः॑ ।
यो मा॒ ददा॑ति॒ स इ॒देव॑ मावाः ।
अ॒हम॑न्न॒मन्न॑म॒दन्त॑मद्भि ।

पूर्वमग्नेरपि दहत्यन्नम्।
 यत्तौहासाते अहमुत्तरेषु।
 व्यात्तमस्य पशवः सुजम्भम्।
 पश्यन्ति धीराः प्रचरन्ति पाकाः।
 जहाम्यन्यं न जहाम्यन्यम्।
 अहमन्नं वशमिच्चरामि।
 समानमर्थं पर्येमि भुञ्जत्।
 कोमामन्नं मनुष्यो दयेत।
 पराके अन्नं निहितं लोक एतत्।
 विश्वैर्देवैः पितृभिर्गुप्तमन्नम्।
 यदद्यते लुप्यते यत्परोप्यते।
 शततमी सा तनूर्मे बभूव।
 महान्तौ चरू संकृद्गुधेन पप्रौ।
 दिवं च पृथिवीं पृथिवीं च साकम्।
 तथ्संपिबन्तो न मिनन्ति वेधसः।
 नैतद्भूयो भवन्ति नो कनीयः।
 अन्नं प्राणमन्नमपानमाहुः।
 अन्नं मृत्युं तमुजीवातु माहुः।
 अन्नं ब्रह्माणो जरसं वदन्ति।
 अन्नमाहुः प्रजननं प्रजानाम्।

मोघमन्नं विन्दते अप्रचेताः।
सत्यं ब्रवीमि वध इत्थस तस्य।
नार्यमणं पुष्यति नो सखायम्।
केवलाघो भवति केवलादी।
अहं मेघस्तनयन्वर्षन्नस्मि।
मामदन्त्यहमद्म्यन्यान्।
अहगं सदमृतो भवामि।
मदादित्या अधि सर्वे तपन्ति।
देवीं वाचमजनयन्त देवाः।
तां विश्वरूपाः पशवो वदन्ति।
सा नो मन्त्रेषमूर्जं दुहाना।
धेनुर्वागस्मानुपसुष्टुतैतु।
यद्वाग्वदन्त्यविचेतनानि।
राष्ट्रीं देवानां निषसादमन्द्रा।
चतस्र ऊर्जं दुदुहे पयागंसि।
क्वस्विदस्याः परमं जंगाम।
अनन्तामन्तादधि निर्मितां महीम्।
यस्यां देवा अदधुर्भोजनानि।
एकाक्षरां द्विपदागं षट्पदां च।
वाचं देवा उपजीवन्ति विश्वे।
वाचं देवा उपजीवन्ति विश्वे।

वाचं॑ गन्ध॒र्वाः प॒शवो॑ म॒नुष्याः॑ ।
 वा॒ची मा विश्वा॒ भुव॑ना॒न्यर्पिता॑ ।
 सा नो॒ हवं॑ जुषता॒मिन्द्र॑पत्नी ।
 वाग॒क्षरं॑ प्रथम॒जा ऋ॒तस्य॑ ।
 वेदा॑नां मा॒ताऽमृत॑स्य॒ नाभिः॑ ।
 सा नो॑ जुषा॒णोप॑ य॒ज्ञमागा॑त् ।
 अ॒वन्ती॑ दे॒वी सु॒हवा॑ मे अस्तु ।
 या मृष॑यो मन्त्र॒कृतो॑ मनी॒षिणः॑ ।
 अ॒न्वैच्छ॑न्दे॒वास्तप॑सा॒ श्रमे॑ण ।
 तां दे॒वीं वाच॑ग्ं ह॒विषा॑ यजामहे ।
 सा नो॑ दधातु सुकृ॒तस्य॑ लो॒के ।
 च॒त्वारि॒ वाक्परि॑मिता प॒दानि॑ ।
 तानि॑ विदुर्ब्राह्म॒णा ये म॑नी॒षिणः॑ ।
 गुहा॒ त्रीणि॑ निहि॑ता॒ नेङ्ग॑यन्ति ।
 तुरी॑यं वा॒चो म॑नु॒ष्या वद॑न्ति ।
 श्र॒द्धया॒ग्निः समि॑ध्यते ।
 श्र॒द्धया॑ विन्दते ह॒विः ।
 श्र॒द्धां भग॑स्य मूर्ध॒नि ।
 वच॑सा वे॒दयाम॑सि ।
 प्रि॒यग्ं श्र॑द्धे दद॑तः ।
 प्रि॒यग्ं श्र॑द्धे दिदा॑सतः ।

प्रि॒यं भो॒जेषु॑ यज्वंसु।
 इ॒दं मं॑ उ॒दितं॑ कृधि।
 यथा॑ दे॒वा असुरे॑षु।
 श्र॒द्धामु॒ग्रेषु॑ चक्रिरे।
 ए॒वं भो॒जेषु॑ यज्वंसु।
 अ॒स्माकं॑मु॒दितं॑ कृधि।
 श्र॒द्धां दे॒वा यज॑मानाः।
 वा॒युगो॑पा॒ उपा॑सते।
 श्र॒द्धाग्ं हृ॑द॒य्ययाऽकू॑त्या।
 श्र॒द्धया॑ हूयते ह॒विः।
 श्र॒द्धां प्रा॒तर्ह॑वामहे।
 श्र॒द्धां म॒ध्यंदि॑नं॒ परि॑।
 श्र॒द्धाग्ं सूर्य॑स्य नि॒मृचि॑।
 श्र॒द्धे श्र॒द्धा॑पये॒ हमा॑।
 श्र॒द्धा दे॒वानधि॑वस्ते।
 श्र॒द्धा वि॒श्वमि॑दं जगत्।
 श्र॒द्धां का॒मस्य॑ मा॒तर॑म्।
 ह॒विषा॑ वर्धयामसि।
 ब्रह्म॑ ज॒ज्ञानं॑ प्रथ॒मं पु॒रस्ता॑त्।
 वि॒सी॑म॒तस्सु॑रुचो॑ वे॒न आ॑वः।
 स बु॒ध्निया॑ उप॒मा अ॑स्य वि॒ष्ठाः।

स॒तश्च॒ यो॒नि॒मस॑तश्च॒ वि॒वः॑ ।
 पि॒ता वि॒राजा॑मृष॒भो र॑यी॒णाम् ।
 अ॒न्तरि॑क्षं वि॒श्वरू॑प॒ आ वि॑वेश ।
 तम॒कैर॒भ्यर्च॑न्ति व॒थ्सम् ।
 ब्रह्म॑ सन्तं ब्रह्म॑णा व॒र्धय॑न्तः ।
 ब्रह्म॑ दे॒वा न॑ जनयत् ।
 ब्रह्म॑ विश्व॑मिदं जगत् ।
 ब्रह्म॑णः क्ष॒त्रं निर्मि॑तम् ।
 ब्रह्म॑ ब्राह्म॒ण आ॒त्मना॑ ।
 अ॒न्तर॑स्मिन्नि॒मे लो॒काः ।
 अ॒न्तर्वि॑श्वमिदं जगत् ।
 ब्रह्मै॒व भू॒तानां॑ ज्येष्ठ॑म् ।
 तेन॒ कोऽर्ह॑ति॒ स्पर्धि॑तुम् ।
 ब्रह्म॑न्दे॒वास्त्रय॑स्त्रि॒गंशत् ।
 ब्रह्म॑न्निन्द्र प्रजाप॒ती ।
 ब्रह्म॑न् ह॒ विश्वा॑ भू॒तानि॑ ।
 ना॒वीवा॒न्तः स॒माहि॑ता ।
 चत॑स्र॒ आशाः॑ प्रच॑रन्त्व॒ग्रयः॑ ।
 इ॒मं नो॑ य॒ज्ञं न॑यतु प्रजा॒नन् ।
 घृ॒तं पि॒न्वन्न॑जर॒गं सु॑वीर॑म् ।
 ब्रह्म॑ स॒मिद्भ॑व॒त्याहु॑तीनाम् ।

आगावो॑ अ॒ग्मन्नु॑त भ॒द्रम॑क्रन्।
 सीद॑न्तु गो॒ष्ठे र॒णय॑न्त्वस्मे।
 प्र॒जाव॑तीः पुरु॒रूपा॑ इ॒ह स्युः॑।
 इन्द्रा॑य पूर्वीरु॒षसो॑ दुहा॑नाः।
 इन्द्रो॑ यज्व॑ने पृण॒ते च॑ शि॒क्षति॑।
 उपेद॑दाति॒ न स्व॑ं मु॒षाय॑ति।
 भूयो॑ भूयो र॒यिमि॑दस्य व॒र्धय॑न्।
 अभि॑न्ने खि॒ल्ले नि॑दधाति देव॒युम्।
 न ता न॑शन्ति॒ नद॑भाति॒ तस्करः॑।
 नैना॑ अमि॒त्रो व्य॑थि॒राद॑धर्षति।
 देवा॑श्च याभि॒र्यज॑ते॒ ददा॑ति च।
 ज्यो॒गित्ताभिः॑ सच॒ते गो॑प॒तिः स॒ह।
 न ता अ॒र्वा रे॒णुक॑काटो अश्रु॒ते।
 नस॑ग्स्कृ॒तत्र॑मुप॒यन्ति॒ ता अ॒भि।
 उ॒रुगा॑यमभ॒यं तस्य॑ ता अनु॑।
 गावो॑ म॒र्त्यस्य॑ विच॑रन्ति॒ यज्व॑नः।
 गावो॑ भ॒गो गाव॑ इन्द्रो॑ मे अ॒च्छात्।
 गावः॑ सोम॑स्य प्रथ॒मस्य॑ भ॒क्षः।
 इ॒मा या गावः॑ सज॑नास॒ इन्द्रः॑।
 इ॒च्छामी॑द्घृ॒दा मन॑सा चि॒दिन्द्र॑म्।
 यूयं॑ गा॒वो मे॑दयथा कृश॑चित्।

अ॒श्ली॒लं चि॑त्कृ॒णु॒था सु॒प्रती॑कम् ।
 भ॒द्रं गृ॒हं कृ॑णुथ भ॒द्रवा॑चः ।
 बृ॒हद्वो॒ वयं॑ उ॒च्यते॑ स॒भासु॑ ।
 प्र॒जाव॑तीः सू॒यव॑सगृ॒शन्तीः॑ ।
 शु॒द्धा अ॒पः सु॑प्रपा॒णे पि॑बन्तीः ।
 मा॒वस्ते॒न ई॑शत् माघश॒ग्ंसः॑ ।
 परि॑वो हे॒ती रु॒द्रस्य॑ वृ॒ज्यात् ।
 उपे॒दमु॑प॒पर्व॑नम् ।
 आ॒सु गो॑षूपं पृ॒च्यता॑म् ।
 उप॑र्ष॒भस्य॑ रे॒तसि॑ ।
 उपे॑न्द्र॒ तव॑ वी॒र्ये॑ ॥ 28 ॥

ता सू॑र्याचन्द्र॒मसां॑ वि॒श्वभृ॑त्त॒मा म॒हत् ।
 तेजो॑ वसु॒मद्रा॑जतो दि॒वि ।
 सामा॑त्माना चरतः सामचा॒रिणा॑ ।
 ययो॑र्व्र॒तं न॒ममे॒ जातु॑ दे॒वयोः॑ ।
 उ॒भाव॑न्तौ परि॒यात् अ॒म्या॑ ।
 दि॒वो न र॒श्मीग्॑स्त॒नुतो॑ व्य॒र्ण॒वे ।
 उ॒भा भु॑वन्ती भुव॒ना क॒विक्र॑तू ।
 सू॒र्या न च॒न्द्रा च॑रतो ह॒ताम॑ती ।
 पती॑ द्यु॒मद्वि॑श्व॒विदा॑ उ॒भा दि॒वः ।

सूर्या उ॒भा च॒न्द्रम॑सा वि॒चक्षु॑णा ।
वि॒श्ववा॑रा वरि॒वो भा वर॑ण्या ।
तानो॑ऽवतं मति॒मन्ता॒ महि॑व्रता ।
वि॒श्वव॑प॒री प्र॒तर॑णा तर॒न्ता ।
सु॒व॒र्विदा॑ दृ॒शये॒ भूरि॑र॒श्मी ।
सूर्या॑ हि च॒न्द्रा वसु॑त्वे॒ष द॑र्शता ।
म॒न॒स्वि॒नो भानु॑ चर॒तोऽनु॑ संदि॒वम् ।
अ॒स्य श्र॒वो न॒द्यः स॒प्त बि॑भ्रति ।
द्यावा॑ क्षामा॑ पृथि॒वी द॑र्श॒तं वपुः॑ ।
अ॒स्मे सूर्या॑च॒न्द्रम॑सा॑ऽभि॒चक्षे॑ ।
श्र॒द्धेक॑मिन्द्र चरतो वि॒चर्तु॑रम् ।
पूर्वा॑प॒रं च॑रतो मा॒ययै॑तौ ।
शिशू॑ क्रीड॑न्तौ परि॒यातो॑ अध्व॒रम् ।
विश्वान्य॑न्यो भुव॑नाऽभि॒चष्टे॑ ।
ऋ॒तून॑न्यो वि॒दध॑ञ्जायते पुनः॑ ।
हिर॑ण्यवर्णाः शुच॑यः पाव॒का यासु॑
जा॒तः क॒श्यपो॑ यास्विन्द्रः॑ ।
अ॒ग्निं या गर्भं॑ दधि॒रे वि॑रूपा॒स्तान्
आप॑श्शग्ग् स्यो॒ना भ॑वन्तु ।
यासा॑ग्ग् राजा॒ वरु॑णो॒ याति॑

म॒ध्ये स॒त्यानृ॑ते अ॒व॒पश्यं॑ ज॒नाना॑म्।
 म॒धुश्चु॒तः शु॒चयो॑ याः पा॒व॒कास्तान्
 आ॒प॒श्शग्ग्॑ स्यो॒ना भ॑वन्तु।
 यासां॑ दे॒वा दि॒वि कृ॑ण्वन्ति॑ भ॒क्षं या
 अ॒न्तरि॑क्षे बहु॒धा भ॑वन्ति।
 याः पृ॑थि॒वीं प॒यसो॑न्दन्ति॑ शु॒क्रास्तान्
 आ॒प॒श्शग्ग्॑ स्यो॒ना भ॑वन्तु।
 शि॒वेन॑ मा॒ चक्षु॑षा पश्यतापः शि॒वया॑
 त॒नुवो॑प॒स्पृश॑त् त्वचं॑ मे।
 सर्वा॑ग् अ॒ग्नीग्ं॑र॒प्सुष॑दो॑ हुवे वो
 मयि॑ वर्चो॒ बल॒मोजो॑ निध॑त्त।
 आपो॑ भ॒द्रा घृ॑तमिदापं आसुर॒ग्नीषो॑मौ
 बिभ्र॑त्याप॒ इत्ताः॑।
 ती॒व्रो रसो॑ मधु॒पृचा॑मरङ्ग॒म
 आ मा॑ प्रा॒णेन॑ स॒ह वर्च॑सा गन्।
 आदि॑त्प॒श्याम्यु॑त वां शृ॒णो॒म्या
 मा॒ घोषो॑ गच्छति॒ वाङ्ग॑ आसाम्।
 मन्ये॑ भेजा॒नो अ॒मृत॑स्य॒ तर्हि॑
 हि॒र॒ण्यव॑र्णा॒ अतृ॑पं य॒दा वः॑।
 नास॑दासी॒न्नो सदा॑सीत्त॒दानी॑म्।
 नासी॑द्रजो॒ नो व्यो॑मा प॒रो यत्।

कि॒मा॒व॒री॒वः॒ कु॒ह॒क॒स्य॒ श॒र्म॒न्।
 अ॒म्भः॒ कि॒मा॒सी॒द्ग॒ह॒नं॑ ग॒भी॒र॒म्।
 न मृ॒त्यु॒र॒मृ॒तं॑ तर्हि॒ न।
 रा॒त्रि॒या॒ अ॒हं॑ आ॒सीत्प्र॒के॒तः।
 आ॒नी॒द॒वा॒त॒ग्ग्॒ स्व॒ध॒या॒ त॒दे॒क॑म्।
 तस्मा॑द्द्वान्यं न प॒रः॑ किञ्च॒ना॒स॑।
 तम॑ आ॒सीत्त॒म॑सा गू॒ढ॒म॒ग्रे॑ प्र॒के॒त॒म्।
 स॒लि॒ल॒ग्ं॑ स॒र्व॒मा॑ इ॒द॒म्।
 तु॒च्छे॒ना॒भ॒व॒पि॑हि॒तं॒ यदा॑सीत्।
 तम॑स॒स्त॒न्म॑हि॒ना जा॑य॒तै॒क॑म्।
 का॒म॒स्त॒द॒ग्रे॒ स॒म॑व॒र्त॒ताधि॑।
 म॒न॑सो॒ रेतः॑ प्रथ॒मं॒ यदा॑सीत्।
 स॒तो॒ ब॒न्धु॒म॒स॑ति॒ नि॒र॑वि॒न्द॒न्।
 हृ॒दि प्र॒ती॒ष्या॑ क॒वयो॑ म॒नी॒षा।
 ति॒र॒श्ची॒नो॒ वि॒त॑तो॒ र॒श्मि॒रे॒षाम्।
 अ॒ध॒स्वि॑दा॒सी ३ दु॒परि॑स्विदा॒सी ३ त्।
 रे॒तो॒धा आ॑स॒न्म॒हि॒मा न॑ आ॒स॒न्।
 स्व॒धा अ॒व॒स्ता॒त्प्र॒य॑तिः प॒र॒स्ता॑त्।
 को अ॒द्धा॒ वैद॒ क इ॒ह प्र॒वो॑चत्।
 कु॒त आ॑जा॒ता॒ कु॒त इ॒यं वि॑सृष्टिः।
 अ॒र्वा॒ग्दे॒वा अ॒स्य॑ वि॒स॒र्ज॑नाय।

अथा॒ को वै॒द॒ यत॑ आ॒ब॒भू॒व।
 इ॒यं वि॒सृष्टि॑र्यत॑ आ॒ब॒भू॒व।
 यदि॑ वा द॒धे यदि॑ वा॒ न।
 यो अ॒स्याध्य॑क्षः पर॒मे व्यो॑मन्।
 सो अ॒ङ्ग वै॒द॒ यदि॑ वा॒ न वे॒द।
 कि॒ग्नि॒स्व॒द्वनं॑ क॒ उ॒स वृ॒क्ष आ॑सीत्।
 यतो॒ द्यावा॑पृथि॒वी नि॑ष्टत॒क्षुः।
 मनी॑षिणो॒ मन॑सा पृ॒च्छते॒दु तत्।
 यद॒ध्यति॑ष्ठ॒द्भु॒वनानि॑ धा॒रयन्।
 ब्रह्म॒ वनं॑ ब्रह्म॒ सवृ॑क्ष आ॑सीत्।
 यतो॒ द्यावा॑पृथि॒वी नि॑ष्टत॒क्षुः।
 मनी॑षिणो॒ मन॑सा॒ वि॒ब्रवी॑मि वः।
 ब्रह्मा॒ध्यति॑ष्ठ॒द्भु॒वनानि॑ धा॒रयन्।
 प्रा॒तर॒ग्निं प्रा॒तरि॒न्द्रं ह॒वामहे॑।
 प्रा॒तर्मि॒त्रावरु॑णा प्रा॒तर॒श्विना॑।
 प्रा॒तर्भ॑गं॒ पूष॑णं॒ ब्रह्म॑ण॒स्पति॑म्।
 प्रा॒तः सोम॑मु॒त रु॒द्रं हु॑वेम।
 प्रा॒तर्जि॑तं॒ भग॑मु॒ग्रं हु॑वेम।
 व॒यं पु॒त्रमदि॑ते॒र्यो वि॑ध॒र्ता।
 आ॒ध्रश्चि॑द्यं म॒न्य॑मानस्तु॒रश्चित्।
 राजा॑चि॒द्यं भ॑गं॒ भ॒क्षीत्याह॑।

भग॒ प्रणै॑त॒र्भग॒ सत्य॑राधः।
 भगे॒मां धिय॑मुद॒वद॑दन्नः।
 भग॒ प्रणो॑ जनय॒ गोभि॑रश्वैः।
 भग॒ प्रनृ॑भिर्नृ॒वन्त॑स्स्याम।
 उ॒तेदा॑नीं॒ भग॑वन्तः स्याम।
 उ॒त प्र॑पि॒त्व उ॒त मध्ये॑ अ॒ह्ना॑म्।
 उ॒तोदि॑ता मघव॒न्त्सूर्य॑स्य।
 व॒यं दे॒वाना॑ग्ं सु॒मतौ॑ स्याम।
 भग॑ ए॒व भग॑वाग्ं अस्तु दे॒वाः।
 तेन॑ व॒यं भग॑वन्तः स्याम।
 तं त्वा॑ भग॒ सर्व॑ इ॒ज्जो॑हवीमि।
 स नो॑ भग॒ पुर॑ ए॒ता भ॑वे॒ह।
 सम॑ध्व॒रायो॑षसो॑ नमन्त।
 द॒धि॒क्रावै॑व॒ शुच॑ये प॒दाय॑।
 अ॒र्वा॒ची॒नं व॑सु॒विदं॒ भग॑ नः।
 रथ॑मि॒वाश्वा॑ वा॒जिन॒ आव॑हन्तु।
 अ॒श्वा॑वती॒र्गोम॑तीर्न उ॒षासः॑।
 वी॒र॑वतीः स॒दमु॑च्छन्तु भ॒द्राः।
 घृ॒तं दुहा॑ना वि॒श्वतः॒ प्रपी॑नाः।
 यू॒यं पा॑त स्व॒स्तिभिः॒ सदा॑ नः ॥ 29 ॥

अ॒ग्नि॑र्नः॑ पा॒तु कृ॑त्तिकाः।
 नक्ष॑त्रं दे॒वमिन्द्रि॑यम्।
 इ॒दमा॑सां विचक्षणम्।
 ह॒विरा॒सं जु॑होतन।
 यस्य॑ भा॒न्ति र॒श्मयो॑ यस्य॑ के॒तवः॑।
 यस्ये॒मा विश्वा॑ भु॒वनानि॑ सर्वा॑।
 सकृ॑त्तिकाभि॒रभि सं॒वसानः॑।
 अ॒ग्नि॑र्नो दे॒वस्सु॑वि॒ते द॑धातु।
 प्र॒जाप॑ते रोहि॒णी वै॑तु पत्नी॑।
 वि॒श्वरू॑पा बृ॒हती चि॒त्रभा॑नुः।
 सा नो॑ य॒ज्ञस्य॑ सु॒वि॒ते द॑धातु।
 यथा॑ जी॒वेम॑ श॒रद॑स्सवी॒राः।
 रोहि॑णी दे॒व्युद॑गात्पु॒रस्ता॑त्।
 विश्वा॑रू॒पाणि॑ प्रति॒मोद॑माना।
 प्र॒जाप॑तिग्ं ह॒विषा॑ व॒र्धय॑न्ती।
 प्रि॒या दे॒वाना॑मु॒पया॑तु य॒ज्ञम्।
 सोमो॑ राजा॑ मृ॒गशी॑र्षेण॒ आग॑न्।
 शि॒वं नक्ष॑त्रं प्रि॒यम॑स्य॒ धाम॑।
 आ॒प्याय॑मानो बहु॒धा जने॑षु।
 रेतः॑ प्र॒जां यज॑माने दधातु।

यत्ते नक्षत्रं मृगशीर्षमस्ति।
 प्रियं राजन् प्रियतमं प्रियाणाम्।
 तस्मै ते सोम हविषा विधेम।
 शं न एधि द्विपदे शं चतुष्पदे।
 आर्द्रया रुद्रः प्रथमान एति।
 श्रेष्ठो देवानां पतिरघ्नियानाम्।
 नक्षत्रमस्य हविषा विधेम।
 मा नः प्रजागं रीरिषन्मोत वीरान्।
 हेती रुद्रस्य परिणो वृणक्तु।
 आर्द्रा नक्षत्रं जुषतागं हविर्नः।
 प्रमुञ्चमानौ दुरितानि विश्वा।
 अपाघशगं सन्नुदतामरातिम्।
 पुनर्नो देव्यदितिस्पृणोतु।
 पुनर्वसू नः पुनरेतां यज्ञम्।
 पुनर्नो देवा अभियन्तु सर्वे।
 पुनः पुनर्वो हविषा यजामः।
 एवा न देव्यदितिरनर्वा।
 विश्वस्य भर्त्री जगतः प्रतिष्ठा।
 पुनर्वसू हविषा वर्धयन्ती।
 प्रियं देवानामप्येतु पाथः।
 बृहस्पतिः प्रथमं जायमानः।

ति॒ष्यं॑ नक्ष॑त्रम॒भि संब॑भूव।
 श्रे॒ष्ठो दे॒वानां॑ पृ॒तना॑सु जि॒ष्णुः।
 दि॒शोऽनु॑ सर्वा॒ अभ॑यं नो अस्तु।
 ति॒ष्यः पु॒रस्ता॑दु॒त म॑ध्य॒तो नः॑।
 बृ॒हस्प॑तिर्नः॒ परि॑पातु प॒श्चात्।
 बा॒धेतां॑ द्वेषो॒ अभ॑यं कृ॒णुता॑म्।
 सु॒वीर्य॑स्य॒ पत॑यः स्याम।
 इ॒दग्ं स॒र्पेभ्यो॑ ह॒विर॑स्तु जुष्ट॑म्।
 आ॒श्रेषा॑ येषा॒मनु॑यन्ति॒ चेतः॑।
 ये अ॒न्तरि॑क्षं पृथि॒वीं क्षि॑यन्ति।
 ते नः॑ स॒र्पासो॑ हव॒माग॑मिष्ठाः।
 ये रो॑च॒ने सूर्य॑स्यापि॒ सर्पाः॑।
 ये दि॒वं दे॒वीमनु॑ स॒श्वर॑न्ति।
 येषा॑माश्रेषा अ॒नुय॑न्ति॒ काम॑म्।
 तेभ्यः॑ स॒र्पेभ्यो॑ मधु॒मञ्जु॑होमि।
 उप॑हृ॒ताः पि॒तरो॑ ये म॒घासु॑।
 मनो॑जवसः सु॒कृतः॑ सु॒कृत्याः॑।
 ते नो॑ नक्ष॑त्रे हव॒माग॑मिष्ठाः।
 स्व॒धाभि॑र्य॒ज्ञं प्र॑यतं जुषन्ताम्।
 ये अ॑ग्नि॒दग्धा॑ येऽन॑ग्नि॒दग्धाः॑।
 येऽमुं॑ लो॒कं पि॒तरः॑ क्षि॒यन्ति॑।

याग्श्च विद्वयाग्ं उं च न प्रविद्व।
 म॒घासुं॑ य॒ज्ञग्ं सु॒कृतं॑ जुषन्ताम्।
 गवां॑ पतिः॒ फल्गु॑नीनामसि॒ त्वम्।
 तद॑र्यमन्वरुण मित्र॒चारुं॑।
 तं त्वां व॒यग्ं स॑नि॒तारग्ं॑ सनी॒नाम्।
 जी॒वा जी॑वन्त॒मुप॑ संवि॒शेम।
 येने॒मा विश्वा॑ भुव॒नानि॑ सज्जि॒ता।
 यस्य॑ दे॒वा अनु॑स॒यन्ति॒ चेतः॑।
 अ॒र्य॒मा राजा॑ऽज॒रस्तु॑विष्मान्।
 फल्गु॑नीनामृष॒भो रौर॑वीति।
 श्रेष्ठो॑ दे॒वानां॑ भगवो भगासि।
 तत्त्वां॑ विदुः॒ फल्गु॑नी॒स्तस्य॑ वित्तात्।
 अ॒स्मभ्यं॑ क्ष॒त्रम॒जरग्ं॑ सु॒वीर्य॑म्।
 गोम॒दश्व॑व॒दुप॑ सन्न॒देह॑।
 भगो॑ ह दा॒ता भग॑ इत्प्रदा॒ता।
 भगो॑ दे॒वीः फल्गु॑नी॒रावि॑वेश।
 भग॒स्येत्तं॑ प्र॒स॒वं ग॑मेम।
 यत्र॑ दे॒वैः स॑ध॒मादं॑ मदेम।
 आया॑तु दे॒वः स॑वि॒तोप॑यातु।
 हि॒र॒ण्यये॑न सुवृ॒ता रथे॑न।
 वह॑न् ह॒स्तग्ं॑ सु॒भग्ं॑ विद्व॒नाप॑सम्।

प्रयच्छन्तं पपु॒रिं पु॒ण्य॒मच्छं॑ ।
 हस्तः॑ प्रयच्छ॒त्वमृ॒तं व॒सीयः॑ ।
 दक्षि॑णेन॒ प्रति॑गृ॒ष्णीम॑ ए॒नत् ।
 दा॒तार॑म॒द्य सं॒वि॒ता वि॒देय॑ ।
 यो नो॑ ह॒स्ताय॑ प्रसु॒वाति॑ य॒ज्ञम् ।
 त्वष्टा॑ नक्ष॒त्रम॒भ्येति॑ चि॒त्राम् ।
 सु॒भग्ं सं॑स॒युव॒तिग्ं रोच॑मानाम् ।
 नि॒वेश॑य॒न्नमृ॒ता॒न्मर्त्या॑ग्ंश्च ।
 रू॒पाणि॑ पि॒ग्ंश॒न्भुव॑नानि॒ विश्वा॑ ।
 तन्न॒स्त्वष्टा॑ तदु॒ चि॒त्रा विच॑ष्टाम् ।
 तन्नक्ष॑त्रं भूरि॒दा अ॑स्तु॒ मह्य॑म् ।
 तन्नः॑ प्र॒जां वी॒रव॑तीग्ं स॒नोतु॑ ।
 गोभि॑र्नो॒ अश्वैः॑ स॒म॒नक्तु॑ य॒ज्ञम् ।
 वा॒युर्नक्ष॑त्रम॒भ्येति॑ नि॒ष्ट्या॑म् ।
 ति॒ग्मश्रृ॑गो वृष॒भो रो॑रु॒वाणः॑ ।
 स॒मी॒रय॑न्भुव॒ना मा॒तरि॑श्वा॑ ।
 अप॒ द्वेषा॑ग्ंसि नुद॒ताम॑रा॒तीः ।
 तन्नो॑ वा॒युस्तदु॑ नि॒ष्ट्या॑ श्रृणोतु ।
 तन्नक्ष॑त्रं भूरि॒दा अ॑स्तु॒ मह्य॑म् ।
 तन्नो॑ दे॒वासो॑ अ॒नु॒जान॑न्तु॒ काम॑म् ।
 यथा॑ तरे॑म॒ दुरि॑तानि॒ विश्वा॑ ।

दूर॑म॒स्मच्छ॑त्र॒वो य॑न्तु भी॒ताः।
 तदिन्द्रा॑ग्नी कृ॒णुतां॑ तद्विशा॑खे।
 तन्नो॑ दे॒वा अनु॑मदन्तु य॒ज्ञम्।
 प॒श्चात्पु॑रस्ता॒दभ॑यं नो अस्तु।
 नक्ष॑त्राणा॒मधि॑पत्नी॒ विशा॑खे।
 श्रेष्ठा॑विन्द्रा॒ग्नी भुव॑नस्य गो॒पौ।
 विषू॑चः शत्रू॑नप॒बाध॑मानौ।
 अप॒क्षुधं॑ नुदता॒मरा॑तिम्।
 पूर्णा॑ प॒श्चादु॑त पूर्णा॑ पु॒रस्ता॑त्।
 उन्म॑ध्यतः पौ॑र्णमा॒सी जि॑गाय।
 तस्यां॑ दे॒वा अधि॑ सं॒वस॑न्तः।
 उ॒त्त॒मे नाकं॑ इ॒ह मा॑दयन्ताम्।
 पृ॒थ्वी सु॒वर्चा॑ यु॒वतिः॑ स॒जोषाः॑।
 पौ॒र्ण॒मा॒स्युद॑गा॒च्छोभ॑माना।
 आ॒प्याय॑यन्ती दुरि॒तानि॑ विश्वा॑।
 उ॒रुं दुहां॑ यज॑मानाय य॒ज्ञम् ॥ 30 ॥

ऋ॒द्ध्यास्म॑ ह॒व्यैर्नम॑सोप॒सद्य॑।
 मि॒त्रं दे॒वं मि॒त्रधे॑यं नो अस्तु।
 अ॒नू॒रा॒धान् ह॒विषा॑ व॒र्धय॑न्तः।
 श॒तं जी॑वेम श॒रदः॑ स॒वीराः॑।

चि॒त्रं नक्ष॑त्रमुद॑गात्पुरस्ता॑त् ।
 अ॒नू॒रा॒धास॒ इति॑ यद्वद॑न्ति ।
 तन्मि॒त्र ए॑ति प॒थिभिर्दे॑व॒यानैः॑ ।
 हि॒र॒ण्ययै॑र्वित॑तैर॒न्तरि॑क्षे ।
 इन्द्रो॑ ज्ये॒ष्ठामनु॑ नक्ष॑त्रमेति ।
 यस्मि॑न्वृ॒त्रं वृ॑त्र॒तूर्ये॑ त॒तारं॑ ।
 तस्मि॑न्व॒यम॒मृतं॑ दुहा॑नाः ।
 क्षु॒धं तरे॑म॒ दुरि॑तिं॒ दुरि॑ष्टिम् ।
 पु॒र॒न्द॒राय॑ वृष॒भाय॑ धृ॒ष्णवे॑ ।
 अषा॑ढाय॒ सह॑मानाय मी॒ढुषे॑ ।
 इन्द्रा॑य ज्ये॒ष्ठा मधु॑म॒द्दुहा॑ना ।
 उ॒रुं कृ॑णोतु॒ यज॑मानाय लो॒कम् ।
 मू॒लं प्र॒जां वी॒रव॑तीं विदे॒य ।
 परा॑च्येतु॒ निर्ऋ॑तिः परा॒चा ।
 गोभि॑र्नक्ष॑त्रं प॒शुभिः॑ सम॑क्तम् ।
 अह॑र्भूयाद्य॒ज॑मानाय॒ मह्य॑म् ।
 अह॑र्नो अ॒द्य सु॑वि॒ते द॑धातु ।
 मू॒लं नक्ष॑त्रमि॒ति यद्वद॑न्ति ।
 परा॑चीं वा॒चा निर्ऋ॑तिं नुदामि ।
 शि॒वं प्र॒जायै॑ शि॒वम॑स्तु॒ मह्य॑म् ।
 या दि॒व्या आपः॑ पय॑सा॒ सम्ब॑भूवुः ।

या अ॒न्तरि॑क्ष उ॒त पार्थि॑वी॒र्याः।
 यासा॑मषा॒ढा अ॒नुय॑न्ति॒ काम॑म्।
 ता न॒ आप॑श्शग्ग् स्यो॒ना भ॑वन्तु।
 याश्च॑ कू॒प्या याश्च॑ ना॒द्याः समु॑द्रियाः।
 याश्च॑ वैश॒न्तीरु॒त प्रा॑स॒चीर्याः।
 यासा॑मषा॒ढा मधु॑ भ॒क्षय॑न्ति।
 ता न॒ आप॑श्शग्ग् स्यो॒ना भ॑वन्तु।
 तन्नो॒ विश्वे॒ उप॑ शृण्वन्तु दे॒वाः।
 तद॑षा॒ढा अ॒भिसं॑यन्तु य॒ज्ञम्।
 तन्नक्ष॑त्रं प्रथतां प॒शुभ्यः॑।
 कृषि॑र्वृष्टि॒र्यज॑मानाय कल्पताम्।
 शु॒भ्राः क॒न्या यु॒वत॑यः सु॒पेश॑सः।
 क॒र्मक॑तः सु॒कृतो॑ वी॒र्या॑वतीः।
 विश्वा॑न्दे॒वान् ह॒विषा॑ व॒र्धय॑न्तीः।
 अ॒षा॒ढाः काम॑मुप॒यान्तु॑ य॒ज्ञम्।
 यस्मि॑न्ब्रह्मा॒भ्यज॑य॒त्सर्व॑मे॒तत्।
 अ॒मुं च॑ लो॒कमि॑दमू॒च॒ सर्व॑म्।
 तन्नो॒ नक्ष॑त्रमभि॒जिद्वि॑जित्यं।
 श्रियं॑ दधा॒त्वह्णी॑यमानम्।
 उ॒भौ लो॒कौ ब्रह्म॑णा॒ सञ्जि॑ते॒मौ।

तन्नो नक्षत्रमभिजिद्विचष्टाम्।
 तस्मिन्वयं पृतनाः सं जयेम।
 तन्नो देवासो अनुजानन्तु कामम्।
 शृण्वन्ति श्रोणाममृतस्य गोपाम्।
 पुण्यामस्या उपशृणोमि वाचम्।
 महीं देवीं विष्णुपत्नीमजूर्याम्।
 प्रतीचीं मेनाग्ं हविषां यजामः।
 त्रेधा विष्णुरुरुगायो विचक्रमे।
 महीं दिवं पृथिवीमन्तरिक्षम्।
 तच्छ्रोणैति श्रवं इच्छमाना।
 पुण्यग्ं श्लोकं यजमानाय कृण्वती।
 अष्टौ देवा वसवस्सोम्यासः।
 चतस्रो देवीरजराः श्रविष्ठाः।
 ते यज्ञं पान्तु रजसः पुरस्तात्।
 संवत्सरीणाममृतग्ं स्वस्ति।
 यज्ञं नः पान्तु वसवः पुरस्तात्।
 दक्षिणतोऽभियन्तु श्रविष्ठाः।
 पुण्यं नक्षत्रमभि संविशाम।
 मा नो अरातिरघशग्ं साऽगन्।
 क्षत्रस्य राजा वरुणोऽधिराजः।
 नक्षत्राणाग्ं शतभिषग्वसिष्ठः।

तौ दे॒वेभ्यः॑ कृ॒णुतो दी॒र्घमायुः॑ ।
 श॒तगं॑ स॒हस्रा॑ भेष॒जानि॑ धत्तः ।
 य॒ज्ञं नो॒ राजा॒ वरु॑ण॒ उपया॑तु ।
 तन्नो॒ विश्वे॑ अ॒भि संय॑न्तु दे॒वाः ।
 तन्नो॒ नक्ष॑त्रगं श॒तभि॑षग्जुषा॒णम् ।
 दी॒र्घमायुः॑ प्रति॒रद्भेष॒जानि॑ ।
 अ॒ज एक॑पा॒दुद॑गात्पु॒रस्ता॑त् ।
 विश्वा॑ भू॒तानि॑ प्रति॒ मोद॑मानः ।
 तस्य॑ दे॒वाः प्र॑स॒वं य॑न्ति॒ सर्वे॑ ।
 प्रो॒ष्ठप॒दासो॑ अ॒मृत॑स्य गो॒पाः ।
 वि॒भ्राज॑मानः समिधा॒न उ॒ग्रः ।
 आऽन्तरि॑क्षमरुहृदग॒न्द्याम् ।
 तगं॑ सू॒र्यं दे॒वम॒जमे॑कपादम् ।
 प्रो॒ष्ठप॒दासो॑ अनु॒यन्ति॒ सर्वे॑ ।
 अहि॑र्बु॒ध्नियः॑ प्रथ॑मान एति ।
 श्रेष्ठो॑ दे॒वाना॑मु॒त मानु॑षाणाम् ।
 तं ब्रा॑ह्म॒णाः सोम॑पाः सो॒म्यासः॑ ।
 प्रो॒ष्ठप॒दासो॑ अ॒भिर॑क्षन्ति॒ सर्वे॑ ।
 च॒त्वार॒ एक॑म॒भि कर्म॑ दे॒वाः ।
 प्रो॒ष्ठप॒दास॑ इति॒यान् वद॑न्ति ।
 ते बु॒ध्नियं॑ परि॒षद्य॑ग्ं स्तु॒वन्तः॑ ।

अहि॑ग्ं र॒क्षन्ति॒ नम॑सोप॒सद्य॑।
 पू॒षा रे॒वत्यन्वे॑ति॒ पन्था॑म्।
 पु॒ष्टिप॑ती॒ पशु॑पा वाज॑बस्त्यौ।
 इ॒मानि॑ ह॒व्या प्र॑यता जु॒षाणा॑।
 सु॒गैर्नो॑ यानै॒रुप॑यातां य॒ज्ञम्।
 क्षु॒द्रान्प॒शून् र॑क्षतु रे॒वती॑ नः।
 गावो॑ नो अ॒श्वाग्ं अ॒न्वेतु॑ पू॒षा।
 अ॒न्नग्ं र॑क्षन्तौ बहु॒दा वि॑रूपम्।
 वाज॑ग्ं सनु॒तां यज॑मानाय य॒ज्ञम्।
 तद॒श्विना॑व॒श्वयु॑जोप॑याताम्।
 शु॒भं ग॑मिष्ठौ सु॒यमे॑भिर॒श्वैः।
 स्वं नक्ष॑त्रग्ं ह॒विषा॑ यजन्तौ।
 मध्वा॑ सम्पृ॒क्तौ यजु॑षा॒ सम॑क्तौ।
 यो दे॒वानां॑ भि॒षजौ॑ ह॒व्यवा॑हौ।
 विश्व॑स्य दू॒ताव॑मृत॑स्य गो॒पौ।
 तौ नक्ष॑त्रं जुजुषा॒णोप॑याताम्।
 नमो॑ऽश्वि॒भ्यां कृ॑णुमोऽश्व॒युग्भ्या॑म्।
 अपं पा॒प्मानं॑ भ॒रणी॑र्भरन्तु।
 तद्य॑मो राजा॒ भग॑वान् वि॒चष्टा॑म्।
 लो॒कस्य॑ राजा॑ मह॒तो म॒हान् हि॑।

सु॒गं नः॑ प॒न्था॒म॒भयं॑ कृ॒णोतु॑।
 यस्मि॑न्नक्ष॒त्रे य॒म ए॒ति रा॒जा॑।
 यस्मि॑न्नेनम॒भ्यषि॑चन्त दे॒वाः।
 तद॑स्य चि॒त्रगं॑ ह॒विषा॑ यजाम।
 अपं॑ पा॒प्मानं॑ भ॒रणी॑र्भरन्तु।
 नि॒वेश॑नी स॒ङ्गम॑नी॒ वसू॑नां
 विश्वा॑ रू॒पाणि॑ वसू॒न्यावे॒शय॑न्ती।
 स॒हस्र॑पो॒षगं॑ सु॒भगा॑ ररा॒णा
 सा न॒ आग॑न्वर्चसा संविदा॒ना।
 यत्ते॑ दे॒वा अ॒दधु॑र्भा॒गधे॒यम॑मा॒वास्ये॑
 सं॒वस॑न्तो म॒हित्वा॑।
 सा नो॑ य॒ज्ञं पि॑पृ॒हि वि॒श्ववारे॑
 र॒यिं नो॑ धे॒हि सु॒भगे॑ सु॒वीर॑म् ॥ 31 ॥

नवो॑नवो भवति॒ जाय॑मा॒नोऽह्ना॑
 के॒तुरु॒षसा॑मेत्य॒ग्रे।
 भा॒गं दे॒वेभ्यो॑ वि॒दधा॑त्या॒यन्
 प्र॒चन्द्र॑मा॒स्तिर॑ति दी॒र्घमा॑युः।
 यमा॑दि॒त्या अ॒गंशु॑मा॒प्याय॑यन्ति॒
 यम॑क्षि॒तम॑क्षि॒तयः॑ पिबन्ति।
 तेन॑ नो॒ राजा॑ वरु॒णो

बृहस्पतिराप्याययन्तु भुवनस्य गोपाः।
 ये विरूपे समनसा संव्ययन्ती।
 समानं तन्तुं परितातनातै।
 विभू प्रभू अनुभू विश्वतो हुवे।
 ते नो नक्षत्रे हवमागमेतम्।
 वयं देवी ब्रह्मणा संविदानाः।
 सुरत्नांसो देववीतिं दधानाः।
 अहोरात्रे हविषां वर्धयन्तः।
 अतिं पाप्मानमतिं मुक्त्या गमेम।
 प्रत्युवदृश्यायती।
 व्युच्छन्तीं दुहिता दिवः।
 अपो मही वृणुते चक्षुषा।
 तमो ज्योतिष्कृणोति सूनरी।
 उदुस्त्रियाँस्सचते सूर्यः।
 सचां उद्यन्नक्षत्रमर्चिमत्।
 तवेदुषो व्युषि सूर्यस्य च।
 संभक्तेन गमेमहि।
 तन्नो नक्षत्रमर्चिमत्।
 भानुमत्तेज उच्चरत्।
 उपयज्ञमिहागमत्।
 प्रनक्षत्राय देवाय।

इन्द्रायेन्दुग्ं हवामहे।
 स नः सविता सुवत्सनिम्।
 पुष्टिदां वीरवत्तमम्।
 उदुत्यं जातवेदसं देवं वहन्ति केतवः।
 दृशे विश्वाय सूर्यम्।
 चित्रं देवानामुदगादनीकं
 चक्षुर्मित्रस्य वरुणस्याग्नेः।
 आऽप्रा द्यावापृथिवी अन्तरिक्षगं
 सूर्य आत्मा जगतस्तस्थुषश्च।
 अदितिर्न उरुष्यत्वदितिः शर्म यच्छतु।
 अदितिः पात्वगंहसः।
 महीमूषु मातरगं सुव्रतानामृतस्य
 पत्नीमवसे हुवेम ॥
 तुविक्षत्रामजरन्तीमुरूचीगं
 सुशर्माणमदितिगं सुप्रणीतिम्।
 इदं विष्णुर्विचक्रमे त्रेधा निदधे पदम्।
 समूढमस्य पागंसुरे।
 प्रतद्विष्णुस्तवते वीर्याय।
 मृगो न भीमः कुचरो गिरिष्ठाः।
 यस्योरुषु त्रिषु विक्रमणेषु।

अधि॑क्षि॒यन्ति॒ भुव॑नानि॒ विश्वा॑ ।
 अ॒ग्नि॑र्मूर्धा॒ दि॒वः क॒कुत्प॑तिः पृथि॒व्या अ॒यम् ॥
 अ॒पाग्ं रेता॑ग्ंसि जिन्वति ।
 भुवो॑ य॒ज्ञस्य॒ रज॑सश्च ने॒ता
 यत्रा॑ नि॒युद्धिः॒ सच॑से शि॒वाभिः॑ ।
 दि॒वि मूर्धानं॑ दधिषे सुव॒र्षां जि॒ह्वाम॑ग्रे
 चकृ॑षे ह॒व्यवा॑हम् ।
 अनु॑ नोऽद्यानु॑मतिर्य॒ज्ञं दे॒वेषु॑ मन्यताम् ।
 अ॒ग्निश्च॑ ह॒व्यवा॑हनो भव॑तां दा॒शुषे॒ मयः॑ ।
 अ॒न्विद॑नुमते॒ त्वं म॒न्यासै॒ शं च॑ नः कृधि ।
 ऋ॒त्वे द॒क्षा॒य नो हि॒नु प्र॒ण आ॒यूग्ंषि॑ तारिषः ।
 ह॒व्यवा॑ह॒मभि॑माति॒षाह॑म् ।
 र॒क्षो॒हणं॑ पृ॒त॒नासु॑ जि॒ष्णुम् ॥
 ज्योति॑ष्मन्तं दी॒द्यतं॑ पु॒रन्धि॑म् ।
 अ॒ग्नि॑ग्ग्ं स्वि॑ष्ट॒कृत॑मा हु॒वेम ।
 स्वि॑ष्टम॒ग्ने अ॒भि तत्पृ॑णाहि ।
 विश्वा॑ दे॒व पृ॒त॒ना अ॒भिष्य॑ ।
 उ॒रुं नः॑ प॒न्थां॑ प्रदि॒शन्वि॑भाहि ।
 ज्योति॑ष्मद्धेह्य॒जरं॑ न॒ आयुः॑ ॥ 32 ॥

अ॒ग्नये॒ स्वाहा॒ कृत्तिका॑भ्यः॒ स्वाहा॑ ।
 अ॒म्बायै॒ स्वाहा॑ दु॒लायै॒ स्वाहा॑ ।
 नि॒त॒त्यै स्वाहा॑ऽभ्रय॑न्त्यै॒ स्वाहा॑ ।
 मे॒घय॑न्त्यै॒ स्वाहा॑ व॒रुष॑य॑न्त्यै॒ स्वाहा॑ ।
 चु॒पु॒णीका॑यै॒ स्वाहा॑ ।
 प्र॒जाप॑तये॒ स्वाहा॑ रोहि॒ण्यै स्वाहा॑ ।
 रोच॑मानायै॒ स्वाहा॑ प्र॒जाभ्यः॒ स्वाहा॑ ।
 सोमा॑य॒ स्वाहा॑ मृ॒गशी॒रुषाय॒ स्वाहा॑ ।
 इ॒न्व॒काभ्यः॒ स्वाहा॑ऽहौष॑धी॒भ्यः स्वाहा॑ ।
 रा॒ज्याय॒ स्वाहा॑ऽभिजि॑त्यै॒ स्वाहा॑ ।
 रु॒द्राय॒ स्वाहा॑ऽर्द्रायै॒ स्वाहा॑ ।
 पि॒न्व॑मानायै॒ स्वाहा॑ प॒शुभ्यः॒ स्वाहा॑ ।
 अदि॑त्यै॒ स्वाहा॑ पु॒नर्व॑सुभ्याम् ।
 स्वाहा॑ऽऽभू॑त्यै॒ स्वाहा॑ प्रजा॑त्यै॒ स्वाहा॑ ।
 बृ॒ह॒स्प॒तये॒ स्वाहा॑ ति॒ष्याय॒ स्वाहा॑ ।
 ब्र॒ह्म॒व॒र्च॒साय॒ स्वाहा॑ ।
 स॒र्पेभ्यः॒ स्वाहा॑ऽऽश्रे॑षाभ्यः॒ स्वाहा॑ ।
 द॒न्द॒शू॒कैभ्यः॒ स्वाहा॑ ।
 पि॒तृभ्यः॒ स्वाहा॑ म॒घाभ्यः॑ ।
 स्वाहा॑ऽन॒घाभ्यः॒ स्वाहा॑ऽग॒दाभ्यः॑ ।
 स्वाहा॑ऽरु॒न्ध॒तीभ्यः॒ स्वाहा॑ ।

अ॒र्य॒म्णे॒ स्वाहा॒ फल्गु॑नीभ्याग् स्वाहा॑ ।
 प॒शुभ्यः॑ स्वाहा॑ ।
 भगा॑य॒ स्वाहा॒ फल्गु॑नीभ्याग् स्वाहा॑ ।
 श्रैष्ठ्या॑य॒ स्वाहा॑ ।
 स॒वि॒त्रे॒ स्वाहा॒ हस्ता॑य ।
 स्वाहा॑ द॒द॒ते॒ स्वाहा॑ पृ॒ण॒ते ।
 स्वाहा॑ प्र॒यच्छं॑ते॒ स्वाहा॑ प्र॒तिगृ॑भ्ण॒ते स्वाहा॑ ।
 त्वष्ट्रे॑ स्वाहा॑ चि॒त्रायै॑ स्वाहा॑ ।
 चै॒त्राय॑ स्वाहा॑ प्र॒जायै॑ स्वाहा॑ ।
 वा॒यवे॑ स्वाहा॒ निष्ट्या॑यै॒ स्वाहा॑ ।
 का॒म॒चा॒राय॑ स्वाहा॒ऽभिजि॑त्यै॒ स्वाहा॑ ।
 इन्द्रा॑ग्निभ्याग् स्वाहा॒ विशा॑खाभ्याग् स्वाहा॑ ।
 श्रैष्ठ्या॑य॒ स्वाहा॒ऽभिजि॑त्यै॒ स्वाहा॑ ।
 पौ॒र्ण॒मा॒स्यै॑ स्वाहा॒ कामा॑य॒
 स्वाहा॑ऽऽग॑त्यै॒ स्वाहा॑ ॥ 33 ॥

मि॒त्राय॑ स्वाहा॑ऽनू॒रा॒धेभ्यः॑ स्वाहा॑ ।
 मि॒त्र॒धेया॑य॒ स्वाहा॒ऽभिजि॑त्यै॒ स्वाहा॑ ।
 इन्द्रा॑य॒ स्वाहा॑ ज्ये॒ष्ठायै॑ स्वाहा॑ ।
 ज्ये॒ष्ठ्या॑य॒ स्वाहा॒ऽभिजि॑त्यै॒ स्वाहा॑ ।
 प्र॒जाप॑तये॒ स्वाहा॒ मूला॑य॒ स्वाहा॑ ।

प्र॒जायै॑ स्वाहा॑ ।
 अ॒द्भ्यः॑ स्वाहा॑ ऽषा॒ढाभ्यः॑ स्वाहा॑ ।
 स॒मु॒द्राय॑ स्वाहा॑ का॒माय॑ स्वाहा॑ ।
 अ॒भिजि॑त्यै॒ स्वाहा॑ ।
 वि॒श्वेभ्यो॑ दे॒वेभ्यः॑ स्वाहा॑ ऽषा॒ढाभ्यः॑ स्वाहा॑ ।
 अ॒न॒प॒ज॒य्याय॑ स्वाहा॑ जि॒त्यै॒ स्वाहा॑ ।
 ब्र॒ह्म॒णे॒ स्वाहा॑ ऽभि॒जिते॑ स्वाहा॑ ।
 ब्र॒ह्म॒लो॒काय॑ स्वाहा॑ ऽभिजि॑त्यै॒ स्वाहा॑ ।
 वि॒ष्णा॒वे॒ स्वाहा॑ श्रो॒णायै॑ स्वाहा॑ ।
 श्लो॒काय॑ स्वाहा॑ श्रु॒ताय॑ स्वाहा॑ ।
 वसु॑भ्यः॒ स्वाहा॑ श्रवि॑ष्ठाभ्यः॒ स्वाहा॑ ।
 अ॒ग्राय॑ स्वाहा॑ परी॑त्यै॒ स्वाहा॑ ।
 वरु॑णाय॒ स्वाहा॑ श॒तभि॑षजे॒ स्वाहा॑ ।
 भे॒ष॒जेभ्यः॑ स्वाहा॑ ।
 अ॒जायै॑क॒पदे॑ स्वाहा॑ प्रो॒ष्ठप॒देभ्यः॑ स्वाहा॑ ।
 तेज॑से॒ स्वाहा॑ ब्र॒ह्मव॑र्च॒साय॑ स्वाहा॑ ।
 अ॒ह॒ये बु॒ध्निया॑य॒ स्वाहा॑ प्रो॒ष्ठप॒देभ्यः॑ स्वाहा॑ ।
 प्र॒ति॒ष्ठा॒यै॒ स्वाहा॑ ।
 पू॒ष्णे॒ स्वाहा॑ रे॒वत्यै॑ स्वाहा॑ ।
 प॒शुभ्यः॑ स्वाहा॑ ।
 अ॒श्विभ्या॑ग् स्वाहा॑ ऽश्व॒युग्भ्या॑ग् स्वाहा॑ ।

श्रोत्राय॑ स्वाहा॑ श्रुत्यै॑ स्वाहा॑ ।
यमाय॑ स्वाहा॑ऽपभरणीभ्यः॑ स्वाहा॑ ।
राज्याय॑ स्वाहा॑ऽभिजित्यै॑ स्वाहा॑ ।
अमावास्यायै॑ स्वाहा॑ कामाय॑
स्वाहा॑ऽगत्यै॑ स्वाहा॑ ॥ 34 ॥

चन्द्रमसे॑ स्वाहा॑ प्रतीदृश्यायै॑ स्वाहा॑ ।
अहोरात्रेभ्यः॑ स्वाहा॑ऽर्धमासेभ्यः॑ स्वाहा॑ ।
मासेभ्यः॑ स्वाहर्तुभ्यः॑ स्वाहा॑ ।
संवत्सराय॑ स्वाहा॑ ।
अहे॑ स्वाहा॑ रात्रियै॑ स्वाहा॑ ।
अतिमुक्त्यै॑ स्वाहा॑ ।
उषसे॑ स्वाहा॑ व्युष्ट्यै॑ स्वाहा॑ ।
व्यूषुष्यै॑ स्वाहा॑ व्युच्छन्त्यै॑ स्वाहा॑ ।
व्यूष्टायै॑ स्वाहा॑ ।
नक्षत्राय॑ स्वाहोदेष्यते॑ स्वाहा॑ ।
उद्यते॑ स्वाहोदिताय॑ स्वाहा॑ ।
हरसे॑ स्वाहा॑ भरसे॑ स्वाहा॑ ।
भ्राजसे॑ स्वाहा॑ तेजसे॑ स्वाहा॑ ।
तपसे॑ स्वाहा॑ ब्रह्मवर्चसाय॑ स्वाहा॑ ।
सूर्याय॑ स्वाहा॑ नक्षत्रेभ्यः॑ स्वाहा॑ ।

प्रति॒ष्ठा॒यै॒ स्वाहा॑ ।
 अदि॑त्यै॒ स्वाहा॑ प्रति॒ष्ठा॒यै॒ स्वाहा॑ ।
 विष्ण॑वे॒ स्वाहा॑ य॒ज्ञाय॒ स्वाहा॑ ।
 प्रति॒ष्ठा॒यै॒ स्वाहा॑ ॥ 35 ॥

दधि॑क्राव्णो॑ अकारिषं जि॒ष्णोरश्व॑स्य वा॒जिनः॑ ।
 सुर॑भि नो॒ मुखा॑कर॒त्प्रण॒ आयू॑र्ग॒षि तारि॑षत् ।
 आपो॑ हि॒ष्ठा म॑यो॒ भुव॑स्तानं ऊ॒र्जे द॑धातन ।
 म॒हेरणा॑य॒ चक्ष॑से ।
 यो वं॑शि॒श्वत॑मो॒ रस॑स्तस्य॑ भाजयते॒ह नः॑ ।
 उ॒श॒तीरि॑व मा॒तरः॑ ।
 तस्मा॒ अरं॑ गमाम वो॒ यस्य॒ क्षया॑य॒ जिन्व॑थ ।
 आपो॑ ज॒नय॑था च नः ॥ 36 ॥

उदु॑त्त॒मं व॑रुण॒ पाश॑म॒स्मदवा॑ध॒मं
 विम॑ध्य॒मग्ग् श्र॑थाय ।
 अथा॑ व॒यमा॑दित्य व्र॒ते
 तवाना॑गसो॒ अदि॑तये स्याम ।
 अस्त॑भ्राद्दद्यामृष॒भो अ॒न्तरि॑क्षममि॒मीत
 वरि॑माणं पृथि॒व्या आसी॑द॒द्विश्वा॒ भुव॑नानि
 स॒म्राड्वि॑श्वेत्तानि॒ वरु॑णस्य व्र॒तानि॑ ।

[यच्छि॒द्धि ते॒ विशो॑ यथा॒ प्र दे॑व वरुण व्र॒तम् ।

मिनीमसि द्यविद्यवि।]

यत्किञ्चेदं वरुण दैव्ये
 जनैऽभिद्रोहं मनुष्यांश्चरामसि।
 अचिंती यत्तव धर्मा युयोपिम
 मा नस्तस्मादेनसो देव रीरिषः।
 कित्वासो यद्रिरिपुर्न दीवि
 यद्वाघा सत्यमुत यन्न विद्म।
 सर्वा ता विष्यं शिथिरेवं देवाथा
 ते स्याम वरुण प्रियासः।
 अवं ते हेडो वरुण नमोभिरवं
 यज्ञेभिरीमहे हविर्भिः।
 क्षयन्नस्मभ्यमसुर प्रचेतो
 राजन्नेनागंसि शिश्रथः कृतानि ॥ 37 ॥

तत्त्वां यामि ब्रह्मणा वन्दमानस्तदा
 शास्ते यजमानो हविर्भिः।
 अहेडमानो वरुणेह बोध्युरुशगं
 स मा न आयुः प्रमोषीः ॥ 38 ॥

हिरण्यवर्णाश्शुचयः पावका यासुं
 जातः कश्यपो यास्विन्द्रः।
 अग्निं या गर्भं दधिरे विरूपास्ता न

आप॒श्शग्ग्॑ स्यो॒ना भ॑वन्तु।
 यासा॒ग्ग्ं॑ रा॒जा वरु॑णो॒ याति॑ म॒ध्ये
 सत्या॑नृ॒ते अ॑व॒पश्य॑ञ्जना॒नाम्।
 म॒धुश्चु॑त॒श्शुच॑यो॒ याः पा॑व॒कास्ता॑ न॒
 आप॒श्शग्ग्॑ स्यो॒ना भ॑वन्तु।
 यासां॑ दे॒वा दि॒वि कृ॑ण्वन्ति॑ भ॒क्षं
 या अ॒न्तरि॑क्षे बहु॒धा भ॑वन्ति।
 याः पृ॑थि॒वीं प॑य॒सोन्द॑न्ति
 शु॒क्रास्ता॑ न॒ आप॒श्शग्ग्॑ स्यो॒ना भ॑वन्तु।
 शि॒वेन॑ मा॒ चक्षु॑षा पश्यताप॒श्शिव॑या
 त॒नुवो॑प॒ स्पृश॑त॒ त्वचं॑ मे।
 सर्वा॑ग्ग्ं अ॒ग्नीग्ग्ं॑र॒प्सुष॑दो॒ हुवे॑ वो
 मयि॑ व॒र्चो ब॒ल॒मोजो॑ निध॑त्त।
 यद॒दस्सं॑ प्र॒यती॑रहा॒वन॑दताहृ॒ते।
 तस्मा॑दा न॒द्यो नाम॑स्थ॒ ता वो॒ नामा॑नि सिन्ध॒वः।
 यत्प्रे॑षिता॒ वरु॑णेन॒ ताश्शी॑भग्ग्ं स॒मव॑ल्गात।
 तदा॑प्रो॒दिन्द्रो॑वो॒ यती॑स्तस्मा॒दापो॑ अनु॒ स्थन॑।
 अ॒प॒का॒मग्ग्ं॑ स्यन्द॑माना॒ अवी॑वरत वो॒ हिक॑म्।
 इन्द्रो॑ व॒श्शक्ति॑भिर्दे॒वीस्तस्मा॑द्द्वार्णाम॑ वो हित॒म्।
 एको॑ दे॒वो अप्य॑तिष्ठ॒थस्य॑न्द॑माना यथाव॒शम्।
 उदा॑निषु॒र्मही॑रिति॒ तस्मा॑दु॒दक॑मुच्यते।

आपो॑ भ॒द्रा घृ॒तमि॒दापं॑ आ॒सुर॒ग्री॒षोमौ॑
 बि॒भ्र॒त्याप॒ इत्ताः॑ ।
 ती॒व्रो रसो॑ मधु॒पृचा॑मरङ्ग॒म
 आ मा॑ प्रा॒णेन॑ स॒ह वर्च॑सा गन् ।
 आदि॑त्प॒श्याम्यु॒त वा॑ शृ॒णो॒म्या
 मा॒ घोषो॑ गच्छति॒ वाङ्गं॑ आ॒साम् ।
 मन्ये॑ भेजा॒नो अ॒मृत॑स्य॒ तर्हि॑
 हिर॑ण्यवर्णा॒ अतृ॑पं॒ यदा॑ वः ।
 आपो॑ हि॒ष्ठा म॑यो॒ भुव॒स्तानं॑ ऊ॒र्जे द॑धातन ।
 म॒हेर॑णाय॒ चक्ष॑से ।
 यो वं॑शि॒श्वत॑मो॒ रस॒स्तस्य॑ भाजयते॒ह नः॑ ।
 उ॒श॒तीरि॑व मा॒तरं॑ ।
 तस्मा॑ अरं॑ ग॒माम॑ वो॒ यस्य॑ क्षया॒य जि॒न्वथ॑ ।
 आपो॑ ज॒नय॑था च नः ।
 दि॒वि श्र॑यस्वा॒न्तरि॑क्षे॒ यत॑स्व पृथि॒व्या संभ॑व
 ब्र॒ह्मव॑र्च॒सम॑सि ब्र॒ह्मव॑र्च॒साय॑ त्वा ॥ 39 ॥

पव॑मान॒स्सुव॑र्जनः ।
 प॒वित्रे॑ण॒ विच॑र्षणिः ।
 यः पो॒ता स पु॑नातु मा ।
 पु॒नन्तु॑ मा देव ज॒नाः ।

पु॒नन्तु॑ म॒न॒वो धि॒या।
 पु॒नन्तु॑ वि॒श्वं आ॒यवः॑।
 जा॒त॒वेदः॑ प॒वित्र॑वत्।
 प॒वित्रे॑ण पु॒नाहि॑ मा।
 शु॒क्रेण॑ दे॒व दी॒द्यत्।
 अ॒ग्ने ऋ॒त्वा ऋ॒तूगुं॑ र॒नु।
 यत्ते॑ प॒वित्र॑म॒र्चिषि॑।
 अ॒ग्ने वि॒त॒त॒मन्त॑रा।
 ब्र॒ह्म ते॒न पु॒नीम॑हे।
 उ॒भाभ्यां॑ दे॒व स॒वितः॑।
 प॒वित्रे॑ण स॒वेन॑ च।
 इ॒दं ब्र॒ह्म पु॒नीम॑हे।
 वै॒श्वदे॒वी पु॒न॒ती दे॒व्यागा॑त्।
 य॒स्यै ब॒ह्वी॒स्त॒नुवो॑ वी॒त॒पृष्ठाः॑।
 तया॑ म॒द॒न्त॒स्सध॒माद्यै॑षु।
 व॒यग्ग् स्या॑म॒ पत॑यो र॒यीणा॑म्।
 वै॒श्वान॒रो र॒श्मिभि॑र्मा पु॒नातु॑।
 वा॒तः प्रा॒णेने॑षि॒रो म॑यो॒भूः।
 द्यावा॑पृथि॒वी प॒यसा॑ प॒योभिः॑।
 ऋ॒ताव॑री य॒ज्ञिये॑ मा पु॒नीता॑म्।
 बृ॒हद्भि॑स्स॒वित॒स्तृभिः॑।

वर्षिष्ठैर्देव॑ मन्म॑भिः।
 अग्ने॑ दक्षैः॑ पुनाहि॑ मा।
 येन॑ दे॒वा अपु॑नत।
 येनापो॑ दि॒व्यं कशः॑।
 तेन॑ दि॒व्येन॑ ब्रह्म॑णा।
 इ॒दं ब्रह्म॑ पुनीमहे।
 यः पा॑वमा॒नीर॒ध्येति॑।
 ऋषि॑भि॒स्सम्भृ॑त॒गुं रस॑म्।
 सर्व॑गुं स पू॒तम॑श्नाति।
 स्व॒दि॒तं मा॑तरि॒श्व॑ना।
 पा॒वमा॒नीर्यो॑ अ॒ध्येति॑।
 ऋषि॑भि॒स्सम्भृ॑त॒गुं रस॑म्।
 तस्मै॑ सर॑स्वती दुहे।
 क्षी॒रगुं॑ सर्पि॑र्मधू॒दक॑म्।
 पा॒वमा॒नीस्स्व॒स्त्यय॑नीः।
 सु॒दुघा॑ हि पय॑स्वतीः।
 ऋषि॑भि॒स्सम्भृ॑तो रसः॑।
 ब्रा॒ह्म॒णेष्व॑मृ॒तगुं॑ हि॒तम्।
 पा॒वमा॒नीर्दि॑शन्तु नः।
 इ॒मं लो॒कमथो॑ अ॒मुम्।
 कामा॑न्त्सम॑र्धयन्तु नः।

दे॒वीर्दे॒वैस्स॒माभृ॑ताः ।
 पा॒व॒मा॒नीस्स्व॒स्त्यय॑नीः ।
 सु॒दु॒घा॒ हि घृ॑तश्चु॒तः ।
 ऋ॒षि॒भिस्संभृ॑तो रसः ।
 ब्रा॒ह्म॒णेष्व॒मृत॑गं हि॒तम् ।
 येन॑ दे॒वाः प॒वित्रे॑ण ।
 आ॒त्मानं॑ पु॒नते॒ सदा॑ ।
 तेन॑ स॒हस्र॑धारेण ।
 पा॒व॒मा॒न्यः पु॑नन्तु मा ।
 प्रा॒जा॒प॒त्यं प॒वित्र॑म् ।
 श॒तो॒द्या॑मगं हि॒र॒ण्मय॑म् ।
 तेन॑ ब्रह्म॒ विदो॑ व॒यम् ।
 पू॒तं ब्रह्म॑ पु॒नीम॑हे ।
 इन्द्र॑स्सु॒नीती॒ स॒ह मां पु॑नातु ।
 सोम॑स्स्व॒स्त्या वरु॑णस्स॒मीच्या॑ ।
 य॒मो राजा॑ प्रमृ॒णाभिः॑ पु॒नातु॑ मा ।
 जा॒तवे॑दा मो॒र्जय॑न्त्या पु॒नातु॑ ॥
 ओं भूर्भुव॑स्सुवः ॥ 40 ॥

तच्छ्रुं॑ योरावृ॑णीमहे ।
 गा॒तुं य॒ज्ञाय॑ ।

गा॒तुं य॒ज्ञप॑तये ।
 दै॒वीं स्व॒स्तिर॑स्तु नः ।
 स्व॒स्तिर्मानु॑षेभ्यः ।
 ऊ॒र्ध्वं जि॑गातु भेष॒जम् ।
 शं नो॑ अस्तु द्वि॒पदै॑ ।
 शं चतु॑ष्पदे ।
 ओं शान्तिः॒ शान्तिः॒ शान्तिः॑ ॥ 41 ॥

यो ब्रह्मा ब्रह्मण उ॑ञ्जभा॒र
 प्रा॒णैः शिरः॑ कृत्तिवासाः॑ पिना॒की ।
 ईशानो॑ देवः स न आयु॑र्दधा॒तु
 तस्मै॑ जुहोमि ह॒विषा॑ घृ॒तेन ॥ 42 ॥

विभ्राज॑मानः सरि॑रस्य म॒ध्या॒द्रोच॑मानो
 घ॒र्मरुचि॑र्य आ॒गात् ।
 स मृ॒त्युपा॑शानपनु॑द्य घो॒रा॒नि॒हायु॑षेणो
 घृ॒तम॑त्तु दे॒वः ॥ 43 ॥

ब्रह्म॑ज्योतिर्ब्रह्म॑पत्नी॑षु ग॒र्भं य॒माद॑धात्
 पुरु॑रूपं॑ जय॒न्तम् ।
 सुव॑र्णर॒म्भग्र॑हम॑र्कम॒र्चं त॒मायु॑षे
 वर्ध॑यामो॑ घृ॒तेन ॥ 44 ॥

श्रियं लक्ष्मीमौबलामम्बिकां गां
 षष्ठीं च यामिन्द्रसेनेत्युदाहुः।
 तां विद्यां ब्रह्मयोनिग्ं सुरूपामिहायुषे
 तर्पयामो घृतेन ॥ 45 ॥

दाक्षायण्यः सर्वयोन्यः सुयोन्यः सहस्रशो
 विश्वरूपां विरूपाः।
 ससूनवः सपतर्यः सयूथ्या
 इहा युषेणो घृतमिदं जुषन्ताम् ॥ 46 ॥

दिव्या गणा बहुरूपाः पुराणा
 आयुच्छिदो नः प्रमथन्तु वीरान्।
 तेभ्यो जुहोमि बहुधा घृतेन
 मा नः प्रजाग्ं रीरिषो मौत वीरान् ॥ 47 ॥

एकः पुरस्ताद्य इदं बभूव
 यतो बभूव भुवनस्य गोपाः।
 यमभ्येति भुवनग्ं साँम्पराये
 स नो हविर्घृतमिहायुषेत्तु देवः ॥ 48 ॥

वसून् रुद्रानादित्यान् मरुतोऽथ साध्यान् ऋभून्
 यक्षान् गन्धर्वाग्श्च पितृग्श्च विश्वान्।

भृ॒गून् सर्पा॑ग्श्चाङ्गि॒रसो॑ऽथ सर्वा॒न् घृ॒तगं
हु॒त्वा स्वा॑युष्यामि॒हया॑म श॒श्वत् ॥ 49 ॥

विष्णो॒ त्वं नो॒ अन्त॑म॒श्शर्म॑ यच्छ॒ सह॑न्त्य।
प्र॒ते धा॑रा॒ मधु॑श्चु॒त उ॒थ्सं॑ दु॒हते॒ अक्षि॑तम् ॥ 50 ॥

नमो॒ ब्रह्म॑णे।
नमो॑ अ॒स्त्व॒ग्रये॑।
नमः॑ पृ॒थि॒व्यै।
नम॒ ओष॑धी॒भ्यः।
नमो॑ वा॒चे।
नमो॑ वा॒च॒स्पत॑ये।
नमो॒ विष्ण॑वे।
बृ॒हते॑ क॒रोमि॑ ॥ 51 ॥

नमो॒ ब्रह्म॑णे॒ नमो॑ अ॒स्त्व॒ग्रये॑।
नमः॑ पृ॒थि॒व्यै नम॒ ओष॑धी॒भ्यः।
नमो॑ वा॒चे नमो॑ वा॒च॒स्पत॑ये।
नमो॒ विष्ण॑वे बृ॒हते॑ क॒रोमि॑ ॥ 52 ॥

नमो॒ ब्रह्म॑णे॒ नमो॑ अ॒स्त्व॒ग्रये॑
नमः॑ पृ॒थि॒व्यै नम॒ ओष॑धी॒भ्यः।

नमो॑ वा॒चे नमो॑ वा॒चस्पत॑ये
नमो॑ विष्ण॑वे बृ॒हते क॑रोमि ॥ 53 ॥

ओं शान्तिः॑ शान्तिः॑ शान्तिः॑ ॥

आ॒भिर्गी॑र्भिर्यदतो॑ न
ऊ॒नमा॑प्यायय हरिवो॑ वर्ध॑मानः ।
य॒दा स्तो॑तृभ्यो॒ महि॑ गो॒त्रा रु॒जासि॑
भूयि॑ष्ठ॒ भाजो॑ अ॒धते॑ स्याम ।
ब्रह्म॑प्रावा॑दिष्म॒तन्नो॑ मा हा॑सीत् ॥ 54 ॥

ओं शान्तिः॑ शान्तिः॑ शान्तिः॑ ॥

॥ हरिः॑ ओम् ॥

॥ इति उदकशान्ति मन्त्रः समाप्तः ॥